

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 39 (53)

10—16 сьнежня 1993 г.

Кошт 50 рублёў

ПАЛІТЫКА БАНКРУЦТВА.
Беларусь — аўтаномія Расеі? Гэта шлях у... нікуды.

Прадпрыемальнікі пакла-
поцяцца ня толькі аб сабе.
НАТАТКІ З
КАНФЭРЭНЦЫІ.

ГЛУХІ СЬЛЯПОГА НЕ
ЗРАЗУМЕЕ, або што чы-
ноўніку людзкія клопаты?

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ
на тыдзень: Менск — Вар-
шава — Масква.

З ПОЛЬШЧЫ

ВЕСТКІ

З ЛЕТУВЫ

Выказваньне прэзыдэнта Леха Валэнсы наконце нямецкай меншасці ў Польшчы выклікала зьбянтэжанасьць сярод некаторых нямецкіх палітыкаў. Лех Валэнса ў інтэрв'ю для газэты «Die Welt» сказаў: «Тады (г. зн. падчас падпісаньня пагранічнага трактата і пагадненьня аб добрым суседзтве — рэд.) гаварылі мы аб меншасцях, бо існавала жалезная заслона. На меншасць інакш глядзіцца ў залежнасьці ад таго, існуе свабода падарожжаў ці не. Таму мы гаварылі аб ўчарашнім дні, а не аб сёньняшнім або Заўтрашнім. Калі граніцы адкрытыя, няма праблемаў з меншасцямі. Калі камусьці не падабаецца, тады той гаворыць: дзякую, ад'яжджаю. Нямецкая меншасць адыгрывае сёньня іншую ролю, чым у часы, калі існавала жалезная заслона.» Дэпутаты Бундэстага лічаць, што прэзыдэнт павінен патлумачыць, як трэба разумець ягоныя словы.

Прэзыдэнт Лех Валэнса прыняў прадстаўнікоў Парлямэнцкай групы нямецкай меншасці, у тым ліку й яе старшыню Гэнрыха Кроля. Падчас размовы прэзыдэнт звярнуў увагу на асаблівую ролю нямецкай меншасці ў фарміраванні супольнага вобразу разьвіцця Эўропы. Кроль адзначыў, што кантакты з прэзыдэнтам, які і з апошнімі ўрадамі РП, лічыць мадэльнымі. «Лягчай нам знайсці спадару ў Варшаве, чым у Боне», — сказаў Кроль.

Летувіскае консульства неўзабаве будзе адкрыта ў Сейнах. Гэтая справа была адной з тэм размовы сьвільскага ваяводы Цэзары Цесьлюкоўскага з гэнэральным консулам Летувы ў Польшчы Шарунасам Адамавічусам. Стварэньне консульства ў Сейнах неабходнае з увагі на знаходжаньне горада блізка граніцы і на штодзённае прабываньне сочень летувісаў на тэрыторыі Сувальскага ваяводства.

Палякі ўзбройваюцца. У самой Варшаве і ейным ваяводстве з 1986 г. выдана 40 тыс. дазволаў на набыцьцё зброі. Узбройваюцца тыя, хто зь недаверам ставіцца да сваіх суседзяў. Здаецца, нават, што зброю набываюць з-за боязні перад сваім мужыком ці жонкай. Польшча ўзбройваецца і гэта факт бясспрэчны. Толькі дзеля чаго гэта? Ці, можа, з аўтаматам Калашнікава ў руках можна хутчэй увайсці ў Эўропу?

Калі сёньня Польшча, адчуваючы цяжкія подыхі крамлёўскага мядзведзя, горнецца пад крыло Атлантычнага Пакту, НАТА вуснамі Брытанскага лорда Карынгтона пайтарае свой стары дэвіз — што дзеля «так званай цэласці Польшчы» Захад ня будзе рызыкаваць добрымі адносінамі з Расеяй. Ніколі гэтага не рабіў, у Ялце заставіў палякаў з халоднай кроўю на талерцы Сталіна, а дзеля чаго зараз буду зьмяняць сваю адвечную палітыку?

У панядзелак, 6 сьнежня адкрыўся яшчэ адзін польска-беларускі пагранічны пункт.

7 сьнежня — 50 год з дня сьмерці В. Іваноўскага

З гэтае нагоды ў мінулы аўторак у Базыльянскім кляштары адбылася навукова-практычная канфэрэнцыя «Вацлаў Іваноўскі — жыццё і дзейнасьць». Яе арганізатарамі выступілі Гарадзенская краязнаўчая асацыяцыя і Гарадзенскі дзяржаўны музэй гісторыі рэлігіі.

Аб жыццёвым лёсе слаўтага земляка, яго грамадзкай, палітычнай і навуковай дзейнасьці апавядалі гарадзенскія навукоўцы А. Пяткевіч, В. Руднік, У. Хільмановіч, А. Майсяёнак і сябра Саюза палякаў у Беларусі Т. Малевіч.

пераход Полаўцы-Пішчотка.

Будаўнічыя работы ўжо скончаныя. Карыстацца ім могуць турысты з Польшчы і Беларусі. Грузавы транспарт прапускацца ня будзе з-за таго, што пад'ездныя дарогі не адпавядаюць нормам.

Мытны дагляд будзе адбывацца з беларускага боку.

Кардынал Ю. Глемп, прымас Польшчы, афіцыйна заявіў аб адкрыцці Катыцкага інфармацыйнага агенцтва і выказаў надзею, што «яно будзе распаўсюджваць навіны аб адбываючымся дабры». «Бо часам здаецца, што людзей цікавіць толькі інфармацыя аб скандалах, сэнсациях, а дабро, якое творыцца ціхамоўкам, застаецца незаўважаным», — дадаў прымас.

Па матэрыялах польскага друку падрыхтаваў

М. МІКАЛАЙЧЫК.

СПРАВАЗДАЧА І ВЫБАРЫ

Сёньня важна згуртавацца

У Горадні адбылася справаздачная-выбарчая канфэрэнцыя гарадзкой арганізацыі БНФ, на якой прысутнічалі 75 дэлегатаў. Старшыня ейнай Рады спадар Кастусь Жынь у сваёй справаздачы назваў акцыі, якія праводзіліся бязьфаўцамі: мітынгі, пікеты, вечары, распаўсюджваньне ўлёткаў. Але асноўная ўвага была прысьвечана адмоўным момантам. З 11 сябраў гарадзкой рады толькі некалькі зацікаўлена працавалі, іншыя справай амаль не займаліся. Паміж маладымі ды старымі ў арганізацыі пачаліся спрэчкі, няма адзінства й дысцыпліны, якім можна, як сказаў спадар Жынь, павучыцца ў сёньняшніх камуністаў. Некаторыя з Рады заняліся бізнэсам, некаторыя — адно крытыкай іншых. Часам асобныя сябры арганізацыі нават адмаўляліся патрымаць на мітынгу сяцяг.

Сёньня важна згуртавацца, тым больш гэтак ужо зрабілі ворагі незалежнасьці Беларусі. Наперадзе гарадзкую арганізацыю фронта чакае цяжкая праца па падрыхтоўцы й правядзеньні будучых выбараў. Спадар Жынь зазначыў, што Рада БНФ супрацоўнічала з Грамадой, Саюзам палякаў Беларусі, ТБМ і іншымі арганізацыямі.

Сакратар управы Сойму БНФ спадар Івашкевіч прапанаваў упарадкаваць працу, выбраць у Раду — паводле статуту — прадстаўнікоў першасных суполак, каб яна не была гэтакім клубам па інтарэсах, дзе збіраюцца паразмаўляць добрыя людзі. Перадвыбарчую працу трэба распачынаць у ЖЭСах, які гэта робяць камуністы. Да выбараў трэба добра падрыхтавацца.

Як заўважыў адзін з выступаўшых, у яго бацькі было тры сыны, якія прадстаўлялі розныя народы — польскі, летувіскі і беларускі. І кожны з іх стаў па-свагоўнаму годным таго, што абраў. Вацлаў Іваноўскі стаў сапраўдным сынам беларускага народа, дзеля якога і прысьвяціў сваё жыццё. Дарэчы, бацька лічыў сябе ліцьвінам.

У адным з бліжэйшых нумароў «Пагона» больш падрабязна пазнаёміць сваіх чытачоў з лёсам выдатнага сына Беларусі — Вацлава Іваноўскага.

М. КАРНЕВІЧ.

поступ.

18 лістапада споўнілася 5 год, як летувіска мова была абвешчана дзяржаўнай. За гэты параўнальна невялікі час зьмены адбыліся істотныя. Ва ўстановах, нават такіх зрусіфікаваных, як марскі і паветраны флёт, чыгунка ды інш., сёньня паўсюдна чуваць мову летувіскую. Кожнаму жыхару ствараюцца ўмовы дзеля вывучэньня дзяржаўнае мовы, выдзялена мноства разнастайных падручнікаў, працуюць шматлікія курсы. Моўную палітыку кантралюе адмысловая дзяржаўная моўная інспэкцыя.

СКАРБЫ.

Гэлагі сьцьвярджаюць, што нафту, радовішчы якой знайшлі ў зямельных нетрах Летувы, можна здабываць некалькі дзесяцігоддзяў і на чвэрць забясьпечваць патрэбы гаспадаркі

краіны. Адну скважыну летувіскай нафты ацэньваюць багацей за амэрыканскія на 12 тысяч тон.

ПРЭЗЭНТ.

Сейм Летувы і Нацыянальная бібліятэка імя Мажвідаса атрымалі шыкоўны падарунак ад Кангрэсу Злучаных Штатаў Амэрыкі — кампютарнае абсталяваньне і літаратуру агульным коштам 800 тыс. даляраў. Гэтае абсталяваньне дазволіць Сойму і бібліятэцы далучыцца да банку кампютарнай інфармацыі Заходняе Эўропы ды ЗША.

ВІЗЫТЫ.

Падчас візыта расейскага прэм'ер-міністра Чарнамырдзіна ў Летува было падпісана нямала эканамічных пагадненьняў. На пытаньне адносна эканамічных стратаў, якія прынесла Летуве савецкая акупацыя, прэм'ер Расеі заявіў, што трэба лічыць ня толькі страты, але і набыткі, маўляў, яшчэ невядома, хто каму будзе віны.

Цікава адзначыць, што на перамовах летувіскі бок зноў узгадаў праяртаньне архіваў Вялікага Княства Літоўскага.

МАХЛЯРЫ.

У Вільні затрымалі махляроў, якія на працягу некалькіх месяцаў пасьпяхова вычыганьвалі ў даверлівых жыхароў горада немалыя грошы. Махляры давалі аб'явы ў газэты — «зашклем лоджыі», потым прыходзілі да заказчыкаў, здымалі памеры, бралі аванс — 110 літаў, пакідалі квітанцыю з пячаткай неіснуючай фірмы і болей не зьяўляліся...

С. В.

ЗАЯВА

Чэрыкаўскай раённай рады БНФ Магілёўскай вобласці

Дзеянні, якія праходзілі ў Расеі, паказалі, што пракамуністычныя і прафашысцкія антынародныя сілы, якія імкнуцца ўтрымаць уладу ў сваіх руках цаной крыві свайго народа, яшчэ раз пацьвердзілі правільнасьць пазыцыі БНФ, які вядзе доўгую і цяжкую работу па ліквідацыі ідэй і ідэялёгіі чырвонай чумы XX стагоддзя — камунізму — на тэрыторыі незалежнай Рэспублікі Беларусь.

За ўсе гады свайго кіраваньня бальшавікі не навучыліся карыстацца ўладай для карысьці народа. Пачынаючы з 1917 году імі зьнішчаны мільёны людзей. Яны хацелі затапіць нас у крыві. Беларускія камуністы, вучаныя ў ВПШ тым жа мэтадам, не маюць маральнага права быць у ворганах улады і весьці народ да рабства і жабрацтва. За 76 год гаспадараньня камуністаў ва ўладзе яны не змаглі даць таго, што абяцалі народу ў кастрычніку 1917 года. І мы не жадаем больш аніякіх экспэрымэнтаў над людзьмі. Іхняму экспэрымэнту было дадзена гісторыя больш часу, чым гэтага хацелася народу. Але мы бачым, да чаго прывялі гэтыя досьле-

ды. Увесь сьвет жыве ў дабрабыце, а людзьмі кіруе Закон. А мы плячэмся ў хвасце цывілізаваных народаў.

Сёньня камуністы РБ штурхаюць наш народ у камуністычны саюз з элемэнтамі, абагрыўшымі рукі крывёю ні ў чым не вінаватых людзей. Яны хочуць ашуканствам і хлуснёй уцягнуць наш народ у грамадзянскую вайну. Яны адкрыта здэкеваюцца над вышэйшымі дзяржаўнымі сімваламі — гэрбам і сьцягам. Яны ігнаруюць нашу мову. Родную мову. Яны бязсорадным чынам гандлююць нашай свабодой і незалежнасьцю. Гэтым яны паставілі сябе вышэй народа і па-за законам.

Таму мы патрабуем забараніць на тэрыторыі Беларусі ўсялякую дзейнасьць камуністычных і другіх левых партый, аб'яднаньняў і рухаў. Сёньня ўжо відавочна, што менавіта КПБ і ПКБ сталі дэстабілізунай сілай на шляху к прагрэсу. Мы патрабуем выкананьня волі людзей, якія падпісаліся за рэфэрэндум аб роспуску Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і правядзеньне датэрміновых выбараў.

10—16 сьнежня 1993 г.

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Беларусь — аўтаномія Расеі?

Вярхоўны Савет і Савет Міністраў зрабілі Беларусь аўтаноміяй Расеі. Так ацэньваюць многія аглядальнікі ратыфікацыю дагавора аб аб'яднанні грашовых сістэм Беларусі і Расеі. І цяпер заходняй краіны могуць адклікаць сваіх паслоў з Менску, бо Рэспубліка Беларусь хутка перастане існаваць як дзяржава.

Можа, гэта і перабольшванне, але відавочна, што ідэя незалежнасці Беларусі пацярпела страшны правал. Кожная сувэрэнная дзяржава павінна праводзіць уласную дзяржаўную фінансавую палітыку. Але яна можа быць толькі тады, калі ўведзена нацыянальная валюта. На яе ўвядзенні настойваў старшыня Нацыянальнага банка Станіслаў Багданкевіч, якому надакучыла быць казлом адпушчэння ў банкруцкай палітыцы ўрада.

Тым ня менш, дэпутаты ратыфікавалі дагавор. Перамог Аляксандр Лукашэнка, які заявіў: «Реалии есть реалии и от них никуда не деться». Нават павялічыў сваіх калег, што стануць прадпрыемствамі, і людзі згубяць працу. А будучы расейскія рублі — купім і нафту, і газ, і электраэнергію, ды яшчэ па нізкіх цэнах. Шматлікія грамадзяне давады з іншага боку не пераканалі парламенцкую большасць.

Усё гэта заканамерна. Палітыка ўрада — гэта палітыка банкруцтва. І яна можа быць толькі адна. Калі ўмее добра размяркоўваць. Гэтаму ён навука, працуючы дырэктарам завода і старшынёй дзяржаўнага ўзводу ў былым СССР. Але ён ня ўмее зарабляць. І ўсё яго дзейнасць на пасадзе прэм'ер-міністра прывялі да глыбокага эканамічнага крызісу ў рэспубліцы. Беларусь, якая была багацейшая за сваіх суседзяў, просіць

дапамогі ў іх. Кебіч увесь час спадзяваўся, што яму дадуць, ды яшчэ па нізкіх цэнах. Але рынак ёсць рынак. І ніхто нічога за так не дае. Вось і застаецца прэм'еру толькі ўпрошваць Шохіна і яго каманду. Але ж і тыя хочаць мець выгаду. Таму і застаецца ісці ў палон, уведзячы на сваёй тэрыторыі расейскі рубель.

Дэпутат Сасноў заўважыў: «Ельцин заявіў, што праз год усім нафту будзе прадаваць па сусветных цэнах. Таму расейскі рубель нас ня выратуе. Калі мы самі не заробім сродкі, то нічога мець ня будзем. А прадавацца з-за кавалка расейскай каўбасы не хачу».

Сярод тых, хто не падтрымаў ратыфікацыю, былі ня толькі члены апазіцыі.

Эўропа аб'ядноўваецца — гучала на сесіі. Але яна аб'ядноўваецца на нейтральнай валюце — экю. Ніхто не гаворыць аб адмене маркі, франка... Чаму ж тады мы павінны ўводзіць у сябе валюту чужой краіны. Зразумела, што Нацыянальны банк не зможа выконваць свае цяперашнія функцыі. Ён так ці інакш стане залежыць ад расейскага банка. І ўсе перабоі ў Расеі адаб'юцца і на Беларусі.

Але ці патрэбны мы Расеі? У Расеі ідуць рэформы, там будзеца, па сутнасці, капіталізм. Дык ці ж прымуць там нашу прасавілістычную эканоміку? Могуць прыняць. Але паставяць жорсткія ўмовы, а менавіта: панізіць узровень інфляцыі, стабілізаваць сваю сённяшняю грашовую

адзінку. А гэта азначае замарожванне зарплат, банкруцтва многіх прадпрыемстваў, развал большасці калгасаў, вялікая колькасць безработных.

А калі ў Беларусі і пачне функцыянаваць расейскі рубель, то тады можна чакаць банкруцтва беларускіх камэрцыйных банкаў і іншых камэрцыйных структураў, якія не змогуць канкураваць з расейскімі. Свае тавары нашы прадпрыемствы не змогуць прадаваць у Расею, бо ўсё роўна там цэны застануцца ніжэйшымі. Расейскія рублёў у нас усё адно ня будзе. Ад Беларусі адвернуцца іншыя краіны.

Калі ж расейскі рубель стане беларускай валютай? Кебіч заяўляе, што такое здарыцца ў першым квартале наступнага года. Але ж наўрад ці. Некаторыя дэпутаты лічаць, што ўсё гэта шлях у нікуды, як, дарэчы, і многія іншыя пачынанні Кебіча.

У. А.

БЗВ жыве! Нататкі з другога з'езду Беларускага згуртавання вайскоўцаў

Другі з'езд павінен быў падвесці вынікі працы маладога згуртавання, а таксама наметыць шляхі далейшай дзейнасці, бо за два гады шмат чаго змянілася, шмат чаго адбылося.

Так, БЗВ змагло ўтрымацца. І не толькі ўтрымацца, але і стаць на ногі. Сёння з ім лічацца, маюць справу многія дзяржаўныя, палітычныя і грамадзкія арганізацыі. Акцыі і мэрапрыемствы згуртавання маюць шырокі рэзананс у рэспубліцы. Але чаму БЗВ не стала сапраўды масавай арганізацыяй? Чаму яго дзейнасць ня мае вялікага ўплыву нападсродна ў войску?

Галоўную прычыну гэтага назваў кіраўнік маладзечанскай суполкі Валеры Касцю. «Калі дзяржаўныя кіраўнікі, — сказаў ён, — адносяцца да дзяржаўнай

незалежнасці з ганьбаю, то які ў дзяржаве можа быць нацыянальны рух?» Думаецца, выказванне дае адказ і на многія іншыя пытанні нашага жыцця. Напрыклад, чаму так марудна ідзе беларусізацыя ў рэспубліцы? Чаму нацыянальная ідэя не пануе ў краіне?..

БЗВ узнікла знізу. Не саўмін, не міністэрства абароны стваралі яго. У дні пачатку 92-га года патрыятычна настроеныя афіцэры выступілі ў абарону дэмакратыі і заявілі аб стварэнні арганізацыі. Згуртаванне не стала кішэнным, яно мэтанакіраванае і прынцыпова дасягае сваіх мэтаў.

Аднак дэмакратычным сілам ня ўдалося ўзяць верх у вышэйшых армейскіх і ўрадавых структурах, дзе заселі людзі з рэваншчэскім настроем. І ўсё мэрапрыемствы БЗВ яны ўспрымаюць у шты-

кі. Так, міністэрства абароны адмовілася набываць расейска-беларускі вайсковы слоўнік, падрыхтаваны сябрам БЗВ падпалкоўнікам Суднікам. У той час яго ахвотна ўзялі ўнутраныя і пагранічныя войскі.

БЗВ адным з першых выступіла з прапановай прыняць вайскоўцам прысягу на вернасць Беларусі. І 14 афіцэраў прынялі яе сымвалічна, што выклікала негадаванне ва ўрадавых колах. З тых 14 служачы ў войску толькі двое. Але прысягу давалася прымаць. Нават Кебіч паўтараў словы прысягі разам з вайскоўцамі ў Мар'інай Горцы. Цяпер гэта называюць памылкай.

БЗВ цюкуюць і за тое, што яно змагаецца з карупцыяй у войску, і за тое, што дапамагае беларусам-афіцэрам вяртацца служыць на Радзіму Вайскоўцаў, якія былі сябрамі згуртавання, пазваленыя з войска, прыкляішы ім ярлык нацыяналістаў. Дагэтуль не заціхаюць спрэчкі вакол звальнення старшыні БЗВ падпалкоўніка Мікалая Статкевіча. Маўляў, згуртаванне — арганізацыя палітычная, а палітыцы няма месца ў войску. У той жа час міністэрства юстыцыі не вызначыла, што БЗВ з'яўляецца палітычнай арганізацыяй.

Сённяшнім генэрам не хочацца, каб было сапраўднае беларускае войска, яны шмат чаго губляюць ад гэтага. Могуць згубіць і працу, бо Беларусі не патрэбна так шмат генэралаў. Таму і супраціўляюцца яны ўсяму беларускаму. З гэтай мэтай і ідзе дыскрэдытацыя БЗВ у сродках масавай інфармацыі, ад якой імя выпускаюцца правакацыйныя ўлёткі, армейскія дэпутаты ганьбяць яго з трыбуны Вярхоўнага Савета.

Зразумела, у такіх умовах, калі структуры ўлады сыяной выступаюць супраць, БЗВ не змагло стаць масавым рухам. Больш таго, яно панесла страты, бо шмат вайскоўцаў з-за пагрозы звальнення прыпынілі сваё сяброўства.

Але, акрамя гэтага, БЗВ зрабіла шэраг тактычных пралікаў. Яго сябры не змалі прадбачыць таго ціску, які на іх ляжае з боку ўладаў, і аказаліся да гэтага непадрыхтаванымі.

На з'ездзе гаварылася, што з боку кіраўніцтва БЗВ мала надаецца ўвагі мясцовым арганізацыям.

У. А.

Вызваліць ворганы масавай інфармацыі з-пад урадавай цэнзуры

ЗАЯВА

Выканаўчага Камітэта Цэнтральнай Рады Беларускай Сацыял-Дэмакратычнай Грамады

Беларускае грамадства з'яўляецца сьведкам таго, як урад абмяжоўвае свабоду слова і друку ў нашай краіне. Дзеля абмежавання аднаго з фундаментальных правоў выкарыстоўваюцца два інструменты.

У сувязі з цяжкім матэрыяльным становішчам газет і часопісаў урад стаў сузаснавальнікам шмат якіх выданняў. Ён непасрэдна фінансуе іх і кантралюе. Прэм'ер-міністр адкрыта заявіў, што будзе падтрымліваць толькі тыя выданні, якія не крытыкуюць Савет Міністраў. Цяпер робяцца спробы закрыць трыбуну для прадстаўнікоў розных палітычных плыняў, якою была і ёсць самая папулярная й незалежная ад ураду «Народная газета». Паколькі гэтае выданне з'яўляецца органам Вярхоўнага Савета, урад пры дапамозе пракамуністычнай плыні ў парламенце імкнецца памяняць галоўнага рэдактара «Народнай газеты».

Непасрэдны кантроль за дзейнасцю ворганаў масавай інфармацыі ажыццяўляе аддзел друку, радыё і тэлебачання Савета Міністраў. Гэтая ўрадавая структура, не падугледжаная ніводным рашэннем Вярхоўнага Савета, пастаўлена вышэй за міністэрствы. Гэты аддзел падпісвае рэдакцыям, якую інфармацыю і ў якой дозе даводзіць да ведама грамадзян краіны, накладае абмежаванні на выступленні ў падкантрольных газетах, на дзяржаўным радыё і тэлебачанні дзячоў апазіцыйных партый.

Па ініцыятыве аддзела друку, радыё і тэлебачання быў закрыты незалежны, самафінансуемы 8-мы канал на тэлебачанні. Палітычная падаплека гэтага рашэння з усёй відавочнасцю пацвердзілася ў канцы верасня 1993 года. Даючы дазвол на аднаўленне дзейнасці незалежных тэлекампаній, урадавыя структуры прадпісалі ім «водерживаться» ад

«организации политических программ и предоставления эфира политическим партиям, движениям и парламентским фракциям». Забаронены таксама камэнтары «к офіцальным действиям государственных властных структур». Чыноўнікі з аддзела друку, радыё і тэлебачання забаранілі самафінансуемым кампаніям даваць эфірны час у арэнду, значыць, апазіцыя ня зможа нават купіць права на выкладанне сваіх поглядаў народу.

Беларускія сацыял-дэмакраты выказваюць пратэст у сувязі з наступленнем рэакцыйных сілаў на свабоду слова і друку. БСДГ будзе інфармаваць сацыял-дэмакратычныя партыі іншых краін, эўрапейскую грамадзкасць аб стане правоў чала-

века ў Рэспубліцы Беларусь.

БСДГ выказвае салідарнасць з журналістамі «Народнай газеты» — апошняга афіцыйнага штотдзённага воргана друку, які не знаходзіцца пад кантролем ураду.

Выканкам Цэнтральнай Рады БСДГ выказваецца за скасаванне не прадагледжанага законам аддзела друку, радыё і тэлебачання Савета Міністраў. Выканкам рэкамендуе народным дэпутатам — сябрам Грамады пры абмеркаванні праекта закона аб друку настойваць на тым, каб фінансаванне ворганаў масавай інфармацыі праводзілася не Саветам Міністраў, а праз дзяржаўны бюджэт, як гэта прынята ў дэмакратычных краінах.

11 лістапада 1993 г.

г. Менск.

Старшыні Савета Міністраў Беларусі сп. В. КЕБІЧУ.

Генэральнаму пракурору Беларусі сп. В. ШАЛАДОНАВУ.

Народны дэпутат Беларусі З. ПАЗЫНЯК.

У маім выступленні 12.XI.93 па дакладу Старшыні Савета Міністраў аб шляхах выхаду з крызісу я паставіў перад ім канкрэтныя пытанні аб прычынах і мэтах выкарыстання 9 і 10 лістапада ў час Сэсіі Вярхоўнага Савета ўнутраных войскаў, міліцыі і ваеннай матарызаванай тэхнікі.

Аднак спадар В. Кебіч у сваім заключным слове ўхіліўся ад адказу на гэтыя пытанні. У сувязі з такімі яго паводзінамі я раблю дэпутатскі запыт Старшыні Савета Міністраў В. Кебічу.

Мне стала вядома з розных крыніцаў, у тым ліку і з асяроддзя саўмінаўскіх структураў, што вузкім колам урадавых асобаў пад вашым кіраўніцтвам, спадар Кебіч, у дзень

адкрыцця 13-й Сэсіі рыхтавалася палітычная правакацыя з мэтай разгону Вярхоўнага Савета ў выпадку вашай адстаўкі. 5 лістапада вузкім колам людзей з Савета Міністраў была напісана правакацыйная заява «Да грамадзянаў Рэспублікі Беларусь». Па вашай ініцыятыве на 9 лістапада былі прыведзеныя ў баявую гатоўнасць падпарадкаваныя Савету Міністраў часткі Памежных войскаў, і меркавалася перакідка іх у Менск пры пэўнай неабходнасці. Па вашай ініцыятыве да Дома Ураду, дзе адбываецца Сэсія, былі сыягнутыя ўнутраныя войскі, часткі міліцыі спецыяльнага прызначэння, якія акружылі Дом Ураду і былі ўведзены непасрэдна ў Дом, занялі там ўсе ўваходы і выходы. Да Дома Ураду былі прыгнаныя дзевяць «бэтэраў». Два з іх пры поўным боекамплекце. Была тут і іншая тэхніка. Дэманстрацыя сілы прадаўжалася два дні,

9 і 10 лістапада.

У сувязі з вышэйсказаным прашу паведаміць:

1. З якой мэтай былі прыведзеныя часткі ўнутраных войскаў і матарызаваная тэхніка з боекамплектамі да Дома Ураду 9 і 10 лістапада?

2. З якой мэтай быў напісаны і распаўсюджаны ў сродках масавай інфармацыі правакацыйны зварот «Да грамадзянаў Рэспублікі Беларусь» 5 лістапада, хто яго аўтары і кім ён падпісаны?

3. Хто аддаў загад на выкарыстанне ўнутраных і памежных войскаў і АМАПа? Кім гэты загад падпісаны? Прашу прадставіць копію гэтага загаду для азнамлення.

У сувязі з тым, што ў вышэйназваных дзеяннях утрымліваюцца, на мой погляд, прыкметы дзяржаўнага злачынства, прашу Генэральнага пракурора Беларусі сп. В. Шаладонава правесці даследаванне па азначаных фактах.

10—16 сьнежня 1993 г.

3

ГРАМАДЗТВА

На партыйныя складкі не зьясі аладкі

Глядзеў нядаўна, як на пляцы імя Леніна ў Горадні мітынгавалі вэтэраны пад чырвонымі сцягамі, і мне, сталаму беларусу, было някавата за сваю дзяржаву, бо тое, што я пачуў, нельга назваць інакш, як здрадай дзяржаўных інтарэсаў.

Прамоўцы, якія выступалі перад натоўпам прыкладна ў 150—200 чалавек, ганілі як маглі беларушчыну, заклікалі да аднаўленьня імпрэрыі ад Буга да Курылаў. І, канешне, яны як маглі ўсхвалялі свайго «хрыста» Уладзіміра Ульянава. Мяне гэта не здзівіла, бо за саракагадовы тэрмін працы на заводзе я прывык да масавых сходаў, дзе заўжды ідэі Леніна жылі і перамагалі. Дзівіла зусім іншае: апантаных абаронцаў «сьветлай будучыні» казалі, што народ Беларусі заўжды лепей жыў, чым расіяне. Асабліва стараўся сьві «аратар», які казаў, што ў пасляваенны час ён прыехаў да нас на Беларусь з Тамбова і што ў спаленай вайной Беларусі было чаго пад'есці і апрануць. Таму ён застаўся на гэтай зямлі, каб дапамагчы тутэйшым людзям збудаваць калгасы, камуны. Прамоўца з задавальненьнем расказаў, што беларусы былі вельмі гасьціннымі і цяроплівымі, яны маглі гадзінамі слухаць пра «чужоўнае жыццё расейскіх калгаснікаў», але чамусьці ісьці ў калгасы не жадалі. Толькі дзякуючы захадам НКУС удалося згуртаваць сялян у калектывныя гаспадаркі. І далей — болей...

Былі заклікі вярнуць назад маёмасьць КПСС — КПБ, бо яна збудавана на складкі як партыйнай намэнклятуры, так і шэраговых камуністых. Вось гэта зьява мяне вельмі бянэжыць: пра якія канкрэтныя будовы на складкі вядуць размову гэтыя людзі? Можна, пра тыя вайсковыя гарадкі, што безьліч былі панатыканыя ў краінах сярэдняй Эўропы? Дык тут яшчэ трэба вызначыць, колькі стратаў, жаху прынеслі вайскоўцы народам гэтых дзяржаў, у тым ліку і свайму «савецкаму народу». Ня цяжка падлічыць, колькі народных сродкаў высмактала з дзяржаўнай кішні рэвалюцыя на Кубе, Анголе, Эфіопіі і г. д. А які каштарыс закладзены на падтрымку ўсялякіх левых і лявацкіх партый у розных кутках сьвету? Мы сёння ведаем колькасць будоваў, што на гэтую справу выкінутыя бязсэнсоўна сотні мільёнаў інвалютных рублёў. Цывілі-

заваныя заходнія дзяржавы на чале з ЗША не маглі супрацьстаяць эканамічна й вайскава ў барацьбе з савецкім экспартам рэвалюцыі ў краіны трэцяга Сьвету. Але мы ведаем, што ня толькі зброяй і ідэялёгіяй дапамагаў савецкі рэжым камуністых сваім паплечнікам. Ня буду тут спыняцца доўга, а прывяду ўсяго некалькі прыкладаў: Асуанская электрастанія ў Эгіпце, заводы й фабрыкі для брацкага кітайскага народа, авіязаводы для лепшага сябра савецкіх камуністых Джавахарлала Нэру. Пры гэтым гонар, розум і сумленьне народа з асалодай будавалі новыя гаркамы, абкамы, вільі, лецішчы, безьліч усталёўвалі помнікі і партрэтаў як свайму правадыру, так і сабе

асабіста. Праводзілі штогод свае камуністычныя сьвяты. Няўжо на ўсе гэтыя мэрапрыемствы хапала адных толькі складак? Канешне ж, не, бо, як сьведчыць нам сучасная рэчаіснасьць, на свае складкі цяперашнія пэкэбоўцы жывуць значна сьціплей. Ім нават не хапіла сродкаў, каб на свае мітынгі набыць узмацняльнікі.

Але зразумець сьвятую праўду гэтыя «абаронцы» працоўнага чалавека не жадаюць. Яны па-ранейшаму паўсюдна сьцьвярджаюць, што У. Ульянаў — сьвяты чалавек. Ён ні ў чым ня вінаваты, а вінаватыя ва ўсіх грахах Сталін, Хрушчоў, Брэжнеў, Шушкевіч, толькі ня Ленін. Але гісторыя мае іншыя факты, і гэтыя факты, як кажуць, рэч ўпартая.

Зараз ужо не зьяўляецца анікому сакрэтам, што па загаду Леніна ў 1922 годзе на тэрыторыі Савецкай Расеі было больш 50 лагераў, дзе пакутавалі тысячы людзей. Каму, як не Леніну, належаць словы «Перваго меншавіка повесим после последнего эсера» ці «Величайшая ашибка думать, что НЭП положил конец террору». Такія перлы з выказваньняў Леніна можна бясконца доўжыць. Але, на мой погляд, сёння ня гэта галоўнае, а тое, каб людзі ведалі праўду, за якую так б'юцца нашчадкі «жалежнага Эзлікса» й «новага» зямнога Бога Уладзіміра Ульянава.

**В. ЖУК,
Горадня.**

Ганарар прашу пералічыць на разьвіцьцё газэты «Пагоня».

Жыцьцё па сабекошту

Той з гарадзенцаў, хто на працягу мінулага месяца быў у іншых вабласцях і сталіцы рэспублікі, не мог не заўважыць, што цэны на некаторыя прадукты харчаваньня там былі ніжэйшыя, чым у Горадні: хлебабулачныя вырабы дзешавей у 3—7 разоў, макаронныя вырабы — у 2—2,5 раза, сьметанковае масла — удвая. Наш карэспандэнт папрасіў пракамэнціраваць гэтую зьяву загадчыка аддзела цэн Гарадзенскага аблвыканкаму С. Мацюка.

Ён растлумачыў, што прэйскурантам вызначаны фіксаваныя цэны толькі на два віды хлеба з жытняй мукі і два віды батона, сродкі на пакрыцьцё выдаткаў выдзяляюцца з бюджэту. Астатнія хлеба-булачныя вырабы, а таксама макаронныя і сьметанковае масла рэалізуюцца па свабодных цэнах, якія ўстанаўліваюць прадпрыемствы-вытворцы ў залежнасьці ад сабекошту прадукцыі (гранічны ўзровень рэнтабельнасьці на хлеб складае 15 працэнтаў, на муку — 10). Дарагоўля іх тлумачыцца, у першую чаргу, тым, што разьліковыя білеты Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь маюць ніжэйшы курс у адносінах да расейскага рубля пры тым, што сыравіна для вытворчасьці набываецца ў асноўным за межамі Беларусі. Вельмі высокія таксама транспартныя тарыфы: за адзін кілямэтр перавозкі трэба заплаціць каля тысячы рублёў. Акрамя таго, на 28 працэнтаў павялічвае цэны гандаль. Сяргей Аляксандравіч сказаў таксама, што аблвыканкамам дадзена магчымасьць самім вызначаць, якія тавары даціраваць з бюджэту, а якія — не. Значыць, у Менску адшукалі сродкі (па яго зьвестках, нядаўна значную суму дадаткова пералічыў у гарадзкі бюджэт Менскі трактарны

завод), таму некаторыя тавары там дзешавейшыя, чым у Горадні. Таму, калі б на поўную магутнасьць працавалі прамысловыя прадпрыемствы горада, напрыклад, ВА «Азот», то былі б большыя адлічэньні ў бюджэт і, магчыма, ніжэйшыя цэны на прадукты харчаваньня.

Ён паведаміў таксама, што лістападаўскае павышэньне цэнаў на мяса-малочную прадукцыю тлумачыцца

тым, што з 15 чысла на 50 працэнтаў павялічыліся закупачныя цэны на свініну і з 72 тысяч рублёў за тону да 144 тысяч узрасьлі закупачныя цэны на малако.

На пытаньне, ці плануецца ў сьнежні павышэньне цэны на чорны хлеб, С. А. Мацюк адказаў, што гэта не выключана, бо сабекошт аднаго бохана хлеба зараз складае болей 500 рублёў.

А. Д.

Р. С.: Калі нумар рыхтаваўся да друку, цэны на хлеб з жытняй мукі павысіліся ў два разы.

Бог стварыў зямлю як храм, дзе павінна хапаць месца ўсім

Здаўна назіраю за дзейнасьцю рэлігійнай суполкі Горадні «Благая вестка». Суполка як суполка — зьбірае штотыдзень грошы на будаўніцтва сьвятога храма, фундае адну з гарадзенскіх газэт, вядзе прапаганду слова Божэга ў людзкія душы. Але на фоне гэтых звычайных зямных спраў хрысьціянскай місіі выдзяляецца асоба духоўніка суполкі пана Фіськова. Найперш ён абвясціў сваю дыяспару вернікаў апазыцыйнай да праваслаўя і каталіцызму. Як высьветлілася, гэтага яснавельможнаму служыць слова Божэга мала. Цяпер пан Фіськоў стаў у апазыцыі да беларускага слова, тым самым засьведчыўшы свае адмоўныя адносіны да ўсяго беларускага. Магчыма мяне не крануў бы так моцна гэты факт, бо ён тычыцца асабістых чалавечых якасьцяў пана Фіськова. Але, вышэйзгаданая асоба зьяўляецца прапаведнікам Сьвятога пісаньня для прыхільнікаў веры ў Бога па вучэньні сістэмы «Благая вестка». Таму мне асабіста неабыхава, што ў сваіх

пропаведзях кажа прысутным гэты пан. А ён супраць разьвіцьця беларускай мовы, а значыць, і культуры, бо інакш як разумець ягонае выслоўе, што руская мова значна лепшая і прыгажэйшая, і сама гісторыя расейскай дзяржавы куды старажытней і цікавей за гісторыю Беларусі. Можна з гэтым выказваньнем пана Фіськова ой як паспрачацца ў выпадку, калі б мой апанэнт быў навукоўцам-гісторыкам. Але ж ён не навуковец, а проста прасьвіцер эктанцый-пратэстанцкай царквы, які мае толькі сярэдняю адукацыю, таму й палемізаваць з ім лацвей на тэалёгічнай глебе. Шаноўны прасьвіцер, відаць, ведае, у якім парадку і на які дзень Бог стварыў Сонца, Зямлю, Паве́тра і г. д. Да гэтага трэба дадаць, што Бог стварыў Зямлю як адзін агульны храм для дзяцей Божых — людзей — і для «тварей безмольных» — жывёл. Затым па волі Бога стварыліся народы і іх мовы, традыцыі, звычаі. Адмаўляць жа права беларускаму народу ў існаваньні, мацаваньні сваіх моўных і гістарычных традыцый чалавеку-хрысьціянину, а тым больш сьвятару — нельга, бо тым самым парушаецца закон і вучэньне Боскае. Гэта найперш павінен ведаць любы сьвятар, калі ён сапраўды служыць Богу.

Г. АСТРОЎСКІ.

Народ стаіміўся чакаць

Першае, што кідаецца ў вочы, гэта тое, што падаткі ніхто не адмяняў, наадварот, урад вядзе жорсткую падаткавую палітыку, а сацыяльная абарона насельніцтва зьнікла. Малапамалу становіцца платнай адукацыя, лекі. Куды ж дзяюцца грошы падаткаплацельшчыкаў? Выснова адна — яны йдуць на фінансаваньне непамернага дзяржаўнага апарату, якому невыгодна весці палітыку рэформаў, бо гэта найперш выкліча скарачэньне штату разнастайных чыноўнікаў. Яны, наадварот, за павелічэньне колькасьці дармаедаў. Навокал толькі й бачым рост бюракратычнага штабу. Але гэта толькі адзін бок. Каб упэўнена сябе адчуваць у сваіх фатэлях, шаноўны ўрад значна павялічвае колькасць праваахоўных органаў, падпарадкоўваючы іх сабе. Нам жа наўзамен толькі абяцанкі ды неясныя тавары, на якія з шалёнай хуткасцю ўзрастаюць кошты.

Таму лічу, што годзе ўжо абяцанак, давайце, пакуль яшчэ цяропненьне нашага народу не ўскіпела, разам будаваць цывілізаваны, дабразладжаны рынкі мэханізм нашай дзяржавы, а не прыдумваць у цёплых габінэтах нейкія незразумелыя паліўчытэны мэтады пераадоляваньня крызісу. Народ стаіміўся чакаць.

**Г. СКОРАДУМАУ,
сябра Апостальска-народнай партыі.**

Паагітуйце там, дзе вас помняць па справах

Нядаўна на адным з мітынгаў, з арганізаваным вэтэранамі — камуністамі Горадні, да мяне падышоў знаёмы і згадаў: «Ведаеш гэтых людзей, што выступаюць з прамовамі?»

У адказ я паціснуў плячыма, маўляў, хто іх ведае, гэтых зьдзіцелых старых?

Вось гэта — таварышч Сасноўскі, ён — былы сакратар райкаму ў мястэчку Сьвіслач. А гэта — таварышч Тарасаў, ён да нас прыехаў пасля вайны, здаецца, з Радова. Быў некалі першым камуністам у Воранаве.

Чаму ж яны не засталіся жыць на месцы сваёй працы і там бы агітавалі? Іх жа, відаць, добра ведаюць тамтэйшыя людзі?

Так-то яно так, але, відаць, за час свайго кіраваньня нарабілі столькі «спраў», што цяпер у вочы людзям сорамна глядзець. Вось таму й уця-

каюць гэтыя «былыя» туды, дзе іх менш ведаюць, дзе схавацца лепей. Без чаргі атрымоўваюць жылло і ў вольны час бавяцца ў камунізм.

Дарчы, практыка пераяжджаць па выхадзе на рэнту ў іншае месца жыхарства практыкавалася сістэмай камуністых заўжды. Вось табе прыклад: былы сакратар абкаму Л. Г. Кляцкоў выйшаў на пэнсію і, каб ня чуць у свой адрас кпінаў ад людзей, зьбег да Менску. Таксама рабілі і яго папярэднікі. А вазьмі членаў ЦК КПБ: яны сьпяшалі ў Маскву, бліжэй да Ваганькаўскіх кладаў. Заставаліся на месцы хіба што толькі старшыні сельсаветаў.

Адыходзячы з мітыngu, падумаў: «Хавайцеся-не хавайцеся, таварышы першыя, другія й трэйця сакратары, — вашы справы самі за сябе кажуць людзям праўду».

Г. У.

Цягнік зьяняе маршрут

Пасля ўвядзеньня Летувай візава-га рэжыму на ўезд у краіну вялікая колькасць пасажыраў, што ня маюць замежных пашпартаў, страцілі магчымасьць ажыцьцявіць паездку на 35/36 цягніку «Беласток — Масква» з Горадні ў бок Расеі, і наадварот, бо без гэтага дакумэнта яны не маглі нават набыць білет. У хуткім часе становіцца перайначыцца. 19-га сьнежня з Беластока і 20-га з Масквы цягнік крыху зьменіць свой маршрут: ён не паедзе па Летувіскай чыгунцы, а будзе спыняцца ў Мастоках, Лідзе, Маладзечна. Зьменіцца таксама расклад яго руху.

А. Д.

10—16 сьнежня 1993 г.

4

ЭКАНОМІКА І ЖЫЦЦЁ

Прадпрыемальнікі паклапоцяцца ня толькі аб сабе

25 лістапада ў будынку гарвыканкама адбылася канфэрэнцыя Гарадзенскага Саюза прадпрыемальнікаў.

Спачатку перад прысутнымі выступіў прэзідэнт Саюза А. А. Гардон. Ён сказаў, што прадпрыемальнікі аб'ядналіся ў арганізацыю не выпадкова і не стыхійна, што штогод павялічваецца роля прыватнага бізнэсу ў фармаванні гарадскога бюджэта. Потым ён азнаёміў прысутных з палажэннямі праграмы дзейнасці, у якой сфармуляваны асноўныя мэты і задачы арганізацыі на бліжэйшую будучыню. Ён сказаў, што Саюз будзе аказваць кансультацыйную і юрыдычную дапамогу недзяржаўным прадпрыемствам, назіраць за выкарыстаннем дзяржаўных і замежных інвестыцый у малы бізнэс, прапаноўваць уладар, каб тыя ці іншыя аб'екты аддавалі пад будаўніцтва пазым прыватным фірмам, шукаць у іх паразумення ў пытаннях прыватызацыі дзяржаўнай маёмасці, аказваць дапамогу гораду ў вырашэнні надзённых праблемаў (працаўладкаванне, стварэнне новых рабочых месцаў), праз сродкі масавай інфармацыі паведамляць гараджанам пра дзейнасць прадпрыемальніцкіх структураў, арганізоўваць выставы, кірмашы, кілапаціца пра адпачынак і аздараўленне дзелаў людзей і інфармаваць іх аб прыватным бізнэсе. А. Гардон таксама паведаміў, што мяркуецца выпуск дзедачнай літаратуры, стварэнне аўдыторскай сеткі, выставаўчых залы, дзе будучы правадзіць прэзентацыі тавараў і абсталявання, стварэнне бізнэс-клуба па інтарэсах, дзе б дзелавыя людзі мелі магчымасць адпачыць, паразмаўляць. Раз у тры месяцы плануецца правядзенне сустрач гарадзенскіх прадпрыемальнікаў з польскімі калегамі для абмена інфармацыяй аб магчымых партнёрах.

Потым адбылося абмеркаванне палажэнняў праграмы. На жаль, прадпрыемальнікі ня вельмі актыўна рабілі гэта, ці з-за адсутнасці ў іх канкрэтных прапаноў, ці з-за таго, што азнаёміліся з ёй толькі на слых, не маючы перад вачыма аддрукаванага тэксту. Тым ня менш, К. ФЕДАРОВІЧ з СП «Інтэкс» сказаў, што Саюза пакуль не існуе і пакуль не будзе праграмы, ён не зможа прывабіць прадпрыемальнікаў, што галоўнай мэтай арганізацыі павінна быць абарона канкрэтнай фірмы, і пытанне аб дабрахотнасці ўзноса з'яўляецца ключавым.

В. КУРЫЛОВІЧ, прыватны прадпрыемальнік з Гарадзенскага раёна, выказаў занепакоенасць тым, што пераважная большасць фірмаў зараз займаецца перапродажам тавараў, а ў камэрцыйных крамах гандлююць тым, што непатрэбна масавому пакупніку, і заклікаў улады падтрымліваць, у першую чаргу, тых, хто

займаецца іх вырабам.

Г. ТЫШКЕВІЧ з «Прамбудбанка» сказала, што, на жаль, у праграме нічога не сказана пра супрацоўніцтва з банкам, у той час, калі на Захадзе бізнэсмэны перад заключэннем кантракта даведваюцца менавіта ў іх пра будучага партнёра, яна выказала занепакоенасць тым, што многія фірмы не валодаюць пытаньнямі разлікаў і часта бяруць крэдыты ў страту сабе ці пачынаюць займацца дзейнасцю, якой ужо займаюцца іншыя. Яна прапанавала, каб банк кансультаваў прадпрыемальнікаў.

Е. ПІЛІЧАВА з МП «У майстра» абуралася, што ў праграме нічога не сказана пра культуру і прапанавала прадпрыемальнікам рабіць у офісах выставы-продажы карцін, мастацкі

ўзровень якіх яна б гарантавала.

ПРАДСТАЎНІК фірмы «Младзі» выказаў думку, што неабходна зрабіць дапаўненні ў статут Саюза, дзе былі б вызначаны яго заснавальнікі і члены, і пераўтварыць яго з грамадзкай арганізацыі ў таварыства з абмежаванай адказнасцю.

Гучалі і іншыя прапановы: стварыць банк дадзеных аб прадпрыемальніках, іх месцазнаходжанні і перспэктывах, пачаць кампанію вылучэння кандыдатаў у дэпутаты будучага парламента, выпрацаваць праграмы мінімум і максімум, стварыць бізнэс-клуб у будынку былой бібліятэкі імя Карскага, а некаторыя казалі, што Саюз увогуле непатрэбны.

З улікам выказаных пажаданняў праграма была прынята за аснову.

Саюз будзе абараняць, у першую чаргу, дробных прадпрыемальнікаў, якія толькі пачынаюць сваю справу. Было вырашана, што ўступны ўнёс для юрыдычных асоб складзе пяць мінімальних заработных плат, для фізічных — адну.

Былі таксама ўнесены змены ў склад Савета Саюза: замест тых, хто дрэнна працаваў, рэдка з'яўляўся на паседжаньне, былі ўведзены новыя людзі.

На канфэрэнцыі выступіў таксама старшыня АДПБ А. ДАБРАВОЛЬСкі, які спыніўся на мэтах і дзейнасці сваёй партыі і выказаў думку, што сьпіс аб'ектаў, прыватызацыя якіх прадбачыцца ў бліжэйшы час, вельмі малы, бо ўвесь гандаль павінен быць прыватызаваны.

У канцы канфэрэнцыі да прадпрыемальнікаў звярнуўся настаяцель Каложскай царквы А. НЯРОБАЎ і прадстаўнік Таварыства Чырвонага Крыжа, якія папрасілі іх і далей аказваць ім дапамогу.

А. ДУК.

Мы ўсе павінны вучыцца

Фірма і фірмачка, прыватныя крамы і шалкі — гэта невялікі і далёка няпоўны пералік разнастайных формаў бізнэсу ў Горадні. Сёння на пытанні кар. «Пагоні» Г. Астроўскага адказаў камэрцыйны дырэктар зьнешнегандлёвай фірмы «Алмадор» Сяідар Г. Сяліхонавіч.

— Найперш, фірма, дзе працую камэрцыйным дырэктарам, займаецца толькі маркетынгамі паслугамі. Але час высветліў, што наш прыватны бізнэс яшчэ не падрыхтаваны карыстацца паслугамі маркетынгу. Каб жа выжыць, неабходна было шукаць новыя накірункі працы.

— І яны знайшліся!

— Так. Але для гэтага давялося перапрацаваць нанова статут прадпрыемства, затым была перарэгістрацыя і яшчэ шмат іншых дробязей. На шчасьце, гэта ўжо мінуўчына.

— Калі ласка, больш падрабязней пра дробязі.

— Першае, што самае цікавае, гэта тое, што новую фірму мы рэгістравалі за межамі суверэннай Беларусі.

— Чаму?

— Наш парламент як раз на той час прыняў новыя пастановы, якія значна абмяжоўвалі нашы магчымасці. Гэта і ліцэнзаванне тавараў, абмежаванне на ўвоз разнастайных гатункаў харчу, забарона супрацоўніцтва дзяржаўных прадпрыемстваў харчовай і тытунёвай прамысловасці з камэрцыйнымі структурамі.

— Калі не сакрэт, дзе вы зарэгістравалі сваю фірму?

— Сакрэту няма—у Расеі, бо там на той час ня было такіх драконаўскіх законаў, дый і людзі, якія вызначалі зьнешнюю і ўнутраную палітыку Расеі, значна адрозніваліся ад нашых.

— Выходзіць, вы — замежная фірма, якая працуе на Беларусі!

— З аднаго боку, так, але пераважная большасць нашых інвестыцый знаходзіцца на тэрыторыі Беларусі. На сёньняшні дзень бліз Менску працуе наша будаўнічае малое прадпрыемства, на Гарадзеншчыне таксама МП (дрэваперапрацоўчае). Зараз жадаем распацаць тут, у Горадні, ювелірную справу. Паверце, зрабіць столькі пры існуючых у нашай дзяржаве законах мы не змаглі б. А так, праз Расею, ёсць вынік, ёсць шматмільённы абарот.

— Крыху пра структуру вашай фірмы...

— Асноўнае падраздзяленне фірмы знаходзіцца ў Маскве. Адтуль лавей зьдзяйсняць фінансава-камерцыйныя апэрацыі, крэдытаваньне. Тут у Горадні прадстаўніцтва, якім кірую я.

— Няўжо з Горадні ці з Менску цяжкія спрыгнаваць, куды накіраваць капіталы?

— Прафэсіяналу — не, але, яшчэ раз нагадаю, уся справа ў законах, у адносінах да гэтага дзяржавы ў перспэктыве. Зразумей, бізнэс —

гэта штодзённая прыбытак, абарот. А калі дзяржава імкнецца стварыць неспрыяльныя варункі, то аніякі камэрсантаў не пойдзе на такі крок, бо гэта — ці банкруцтва, ці адставаньне.

— Значыць, уся справа ў адносінах ураду і парламенту да вас!

— Так, мы — актыўная, працавітая частка грамадзян дзяржавы. Калі нам паспрыць, то мы знойдзем шляхі для стварэння новых працоўных месцаў, новых галін вытворчасці. Знойдзем без чыйсьці дапамогі сыравіну, рынак збыту. Мы самі паклапоцімся аб канкурэнтаздольнасці нашага тавару. Як бачыш, мы гатовы ўсё зрабіць без размеркавальнай рукі дзяржавы. Дзяржава і грамадства тут атрымаюць свае дэвідэнты ў якасці падаткаў, рабочых месцаў, высокай заробтнай платы. Калі дзяржава наша

стане такой, то сюды пацякуць капіталы, як замежныя, так і свае, беларускія. Ніхто ня будзе ўцякаць ад спрыяльных умоў для бізнэсу. Трэба толькі пераадолець страх тым, хто знаходзіцца на капітанскім мастку нашай краіны.

— Гэнадзь, што ты можаш пакадаць тым, хто вырашыў займацца камэрцыйнай!

— Першае — рэгістраваць сваё прадпрыемства, фірму як шматгандлёвую ўстанову. Другое — правільна прагназаваць эканамічную сітуацыю. Трэцяе — не тлушчаваць на лаўрах першага, хоць і, можа, значнага, поспеху. Вучыцца юрыдычна, вывучаць патрэбы рынку і памятаць, што без гэтага вашай фірме не квітнецца.

Распытваў
Г. СТРУМЕНЬ.

Нарэшце будзе канкурэнт

Калі першы раз трапіў на тэрыторыю вытворча-будаўнічага аб'яднання «Маналіт», падумалася, што наўрад ці здолее сучасны будаўнік-прыватнік дасягнуць да ладу гэтай закінутае месца. Мае сумненні аказаліся безпадстаўнымі, бо за кароткі тэрмін тэрыторыя аб'яднання значна змянілася. У трохпавярховай кам'яніцы, былым складзе тытунёвай фабрыкі, наўзакон выламаных па-новому вонкі ўмятаваныя новыя — больш сучасныя ваканіцы, якіны, якія простаю чалавеку было складана пераадолець, зашытыя, а ўвесь двор забітаваны.

Станіслаў Буйніцкі — кіраўнік фірмы «Маналіт» — пра свае справы згадвае так: «Будаваць у наш час вельмі цяжка. Праблемы ўсім добра вядомыя. Але хто ж тады, як ня мы, будзе ствараць будучыню. Вось тут, на месцы складу, я хачу адкрыць гатэль, і гатэль ня прасты, а такі, каб адпавядаў міжнародным патрабаванням.

— Для выканання будовы вы бяраце крэдыты ў банку!

— На крэдытах, як кажуць, далёка не заедзеш, бо трэба выплаціць працэнты, а яны не малыя. Таму, каб існаваць, мы вядзем разнастайную камэрцыйную дзейнасць. Першае, што дае прыбытак, — гэта будаўніцтва. Сваімі сіламі ў Горадні будуюм некалькі жыллёвых дамоў, выконваем рамонтныя працы для арганізацый і прыватных асобаў па ўсёй вобласці. Праўда, рост коштаў на сыравіну часам гуляе з намі ў дрэнныя гульні. Выходзіць так, што нашы заказчыкі ня могуць заплаціць за шэраг выкананых працаў і адмаўляюцца ад сваіх аб'ектаў. Мы маглі б зацягваць такія арганізацыі па судох, але гэта ня вырашыць справу. Суд прызнае, што арганізацыя-банкрут, і няболей. Нам жа аніякай спазыкі, бо прадпрыемствы — дзяржаўная ўлас-

насць і завалодаць іх маёмасцю, як кампенсацыяй, па закону ня маем права. Ведаецца, гэта нонсэнс: калі дзяржава стварае варункі для дзейнасці недзяржаўных формаў вытворчасці, то яна павінна і падбаць аб тым, каб яны былі падмацаваныя адпаведнымі законамі. На жаль, пакуль што недзяржаўным вытворчым структурам аб законах, якія б аберагалі інтарэсы ўласніка, прыходзіцца толькі марыць. Я вось нядаўна меў дзелавыя стасункі з роднаснай фірмай з Польшчы. Скажу адразу, у Польшчы значна болей умоў для росту і пашырэння вытворчасці прыватніку. З нас часам смяюцца замежныя партнёры, калі дазнаюцца праўду пра ўмовы, у якіх мы працуем. Адсюль і пасыярога, з якой ідуць на супрацоўніцтва замежнікі. Адчуваньне ж аб'якавых адносінаў з боку дзяржавы да цябе як актыўнага грамадзяніна часам выклікае агіднае пачуццё, што для такой краіны ня варта нешта ствараць.

— Над чым сёння працуеце!

— Ёсць жаданне зрабіць сваё прадпрыемства шматпрофільнай фірмай, якая б магла скіраваць высілкі, у першую чаргу, туды, дзе большы прыбытак. Зараз мы вывучаем рынак, кан'юнктуру, і адзначу, што ўжо ёсць першыя зрухі да новых відаў вытворчасці. Я ня здраджу сакрэту, калі скажу, што мару тут у Горадні з'арганізаваць прыватнае выдзвецтва, для гэтага таксама рыхтуецца вытворчая плошча, артэхніка, падбіраюцца кадры. Калі ўсё будзе гатова, то думаю, што мы створым вобласной узбуйненай друкарні канкурэнцыю.

Распытваў Г. АСТРОВСкі.

Чарговая «фірменная»

У апошні час прамысловыя прадпрыемствы ўсё часцей імкнуцца па вядомых прычынах рэалізоўваць сваю прадукцыю без пасрэднікаў, дзеля чаго ствараюць уласныя гандлёвыя кропкі. Вось і ў Горадні з'явілася чарговая фірменная крама. Па вуліцы Савецкіх Пагранічнікаў яе адчыніла акцыянэрнае таварыства «Гродна-абутак» (Гарадзенская абутковая фабрыка «Нёман»). Гэта ўжо другая фірменная крама прадпрыемства. У ёй пакупнікам прапаноўваецца ўвесь асартымэнт абутку, вырабляемага на фабрыцы: ад дзіцячых туфляў да зімовых ботаў. Цэны на тавары ў ёй значна ніжэйшыя, чым у дзяржаўным гандлі. Працуе крама штодзённа, акрамя нядзелі.

А. Д.

ГІСТОРЫЯ І СУЧАСНАСЬЦЬ

Глухі сьляпога не зразумее

Хоць і было Ясю Трабмовічу ўсяго каля пяці гадоў, але ён добра памятае, як травеньскай ноччу 1941 года ўсіх хатніх абудзіў настойлівы грукат у дзьверы. Маці запаліла газоўку, а бацька пайшоў адчыняць. Ясь бачыў, як сьледам за разгубленым бацькам у хату ўвайшлі людзі ў фармовых сініх шынялях. Без аніякіх тлумачэньняў няпрошаныя госьці загалі зьбірацца, адвёўшы на зборы ўсяго некалькі хвілінаў. Маці пасьпела толькі апрануць дзяцей ды прыхапіць у вузельчык бохан хлеба. Сям'ю пагрузілі на аўтамашыну і павезьлі з родных Селіванаўцаў у бок Ваўкавыску. У Ваўкавыску адбылася сарціроўка, мужчын пастрылі ў асабовы шыхт і пагналі пад канвоем невядома куды. Кабет з дзецьмі таксама паставілі ў шыхт і накіравалі на чыгуначную станцыю. На станцыі да шыхта, ў якім стаяў Ясь з маці і старэйшымі братамі, падышоў чалавек, дастаў паперу і прачытаў загад НКУС, што ўсе арыштаваныя як ворагі народа і ў плане пэдапнай барадзьбы ворагану НКУС па зьнішчэньню ворагаў Савецкай улады будучы інтэрніраваны ў Сібір. Што значыць слова «інтэрніраваны» — Ясь у свае пяць гадоў ніяк ня мог уявіць. Але па зьяўленьню ад страху твару маці зразумее, што гэта нешта вельмі страшнае. Да станцыі хутка падалі таварныя састаў і вязьняў пачалі разьмяркоўваць па вагонах. Ясь з сям'ёй трапіў у вагон бадай першы з дапамогай маці праціснуўся бліжэй да сьцяны. Калі вагон запоўніўся жанчынамі і дзецьмі, дзьверы зачынілі. Навакол стала цёмна. Некаторыя з кабет пацху галасілі. Маці ж, абняўшы сваіх дзяцей, шаптала ласкавыя словы. Казала, што ўсё гэта — памылка, і што яны хутка будуць дома, бо тата, якога забралі, абавязкова даб'еца праўды і забярэ іх дамоў у Селіванаўцы. Пад пшчотныя словы маці Ясь заснуў і не чуў, як цягнік крануўся. Абудзіўся ён ад сьмагі. Папрасіў маці піць, але тата згадала, што трэба пацярпець, бо вады ў яе няма. Але як будзе прыпынак, запэўніла матуля, яна абавязкова пойдзе і прынясе вады — час ішоў, цягнік ікннуўся наперад, а жадаюча прыпынку не было. Маці пыталася людзей, ці ёсць тут у каго для дзіцяці вада, але яе нават лыжкі не было ні ў каго. Адсутнасьць вады змарыла Яся, і ён нанова заснуў. Прачнуўся ад гоману. Людзі, сьпяшаючыся хутчэй выйсці, штурхалі маці, якая несла яго на руках. Станцыя, на якой іх выгрузілі, ня мела назвы. Для чыгуначнага палатна не было ніякага будана. Але

людзі былі й гэтаму рады, бо можна было хоць крыху паўхача, схадзіць да вадакачкі й напіцца. Пасьля кароткага перадыху ўсіх ізноў загналі ў вагон і павезьлі далей.

Шляху Ясь ня памятае, як ня памятае, колькі спатрэбілася часу катом з НКУС, каб цэлы цягнік людзей, якіх пагрузілі ў Ваўкавыску, завесьці ў Навасібірскую вобласць Расеі, бо яму ўвесь час хацелася піць і спаць.

У Навасібірскую маці і дзяцей разьмясьцілі ў барак з дошак. Маці штодня ганялі на працу на лесапільны завод. Дзеці большасць часу сядзелі ў барак. Старэйшыя тапілі «буржуйку», каб сгарэць у час вясеньскіх халодных дажджоў. Бліжэй да зімы маці моцна захварэла. Стан яе здароўя горшыўся і горшыўся. Асабліва моцна балелі ногі. Маці забралі ў шпіталь, дзе хірургі аднялі ёй нагу. Дзяцей суседзі па барак перадалі ў дзіцячы дом. Ясь памятае, як да дзіцячага дому прыходзіла часам жанчына на мыліцах. Ясь жа, наадварот, баяўся і казаў усім, што гэта не яго мама. У яго мамы дзьве нагі, і яна ходзіць без мыліцы. Маці плакала, клікала Яся да сябе, а ён, як ваўчо, хаваўся ад яе рук.

Зімой маці зусім занемагла. І праз нейкі час памерла. У дзіцячы дом распачалі прыводзіць мноства дзяцей з іншых месцаў. Выхавацелі казалі, што гэтыя дзеці з па-за лініі фронту, што іх трэба шкадаваць. Ясь таксама «пашкадаваў» свайго новага сябра. Узяў ды і завёў таго ў чужы агарод. Гаспадар злавіў іх, калі сябры ірвалі моркву. Спачатку ён моцна налупцаваў «злодзея», а потым перадаў іх выхавацелям. Тыя распыталі, з якой нагоды трапілі ў чужы горад Ясь і новенькі хлапец. Ясь усё шчыра расказаў і атрымаў кару. На цэлы дзень яго заставілі без яды.

Ліхалецтва вайны мінула. І ў 1949 годзе ў дзіцячы дом, дзе знаходзіўся Ясь і старэйшыя браты, прыйшоў нейкі дзядзька. Як высьветлілася, гэта быў іх бацька, які чудам застаўся жывым пасля таго, як шыхт з мужчын у Ваўкавыску пагналі энкавэдзісты ў невядомы кірунку. Бацька трапіў спачатку ў турму, а калі ноччу 22 чэрвеня служыў НКУС

павялі на растрэл вялікую групу вязьняў, сьмела кінуўся ўцякаць. Выратавацца было цяжка, але яму пашанцавала. Энквэдзісты стралялі па нагох і ніяк не маглі трапіць. А калі здавалася, што ўсё скончана і яго дагоняць, нечакана распачалася бамбардыроўка нямецкімі летакімі Ваўкавыску, і тыя, хто гнаўся за бацькам, трапілі пад узрыў нямецкай бомбы.

Калі скончылася вайна, бацька праз Чырвоны Крыж адшукаў дзяцей. Павёз у родныя Селіванаўцы. Тут з Ясем здарылася няшчасьце. Ён знайшоў нямецкую гранату. У выніку неасцярожнага руху яна узарвалася.

Старажытна-беларускае падвойнае ткацтва дыяноў — адна з самых цікавых старонак беларускага вясковага прыкладнага мастацтва. На жаль, сакрэты гэтай адмысловай справы бадай што забыты нашчадкамі. Але час бязпамяцтва мінае, і на месцах паволі адраджаецца забытае. Адным з такіх куткоў, дзе адраджаюцца

Ясь застаўся сьляпым калекам.

Больш 35 гадоў працуе Ясь Трабмовіч на Гарадзэнскім ВВА Беларускага таварыства сьляпых. Усе гэтыя гады над ім вісіць горкае кляймо ворага народу, якое пазбаўляе Яся мноства сацыяльных ільгот, чалавечых правоў.

Нядаўна, у 1992 годзе, гэтае кляймо знята, і чалавек, нарэшце, атрымаў рэабілітацыйнае пасьведчаньне, дзе вызначаны яго правы і ільготы як нявінна пацярпеўшага.

На жаль, скарыстаць іх вельмі цяжка. І ў гэтым днімі пераканаўся спадар Трабмовіч, калі пажадаў, як і ўсе годныя людзі, збудавать сабе добрае жылло. Чыноўнікі нават не зьявілі ўвагі на яго пасьведчаньне, згадаўшы: «Такіх, як ты, шмат. Так што чакай, як і ўсе...»

Г. АСТРОУСКІ.

Беларусь — гэта ня выдумка!

Дзіўна, але між нас апошнім часам вывелася мноства «знатакоў» гісторыі ды палітыкі. Аж сьмех праймае, калі слухаю развагі іншых «палітыкаў» і «эканамістаў». І калі над некаторымі развагамі можна пасьмяяцца, то як рэагаваць, напрыклад, на такое: «Беларусь — гэта не дзяржава і яна ніколі не існавала, як не існавала яе мовы, народу. Бо бачце, тутэйшыя людзі — гэта паляці ці летувісы. Таму нам, штучнаствораным беларусам, няма чаго й брыкацца, а лепш хутчэй далучацца да Расеі ці Польшчы, бо інакш згінем мы тут на сваёй зямлі з голаду ды холаду».

Найперш хачу згадаць сваім апанэнтам, што каб штосьці сьцьвярджаць, трэба ведаць гісторыю. А як можна палемізаваць пра дзяржаўнасьць Беларусі, ня ведаючы пра статут ВКЛ. Наконт культуры ў іх таксама ведаў ня густа, бо адно толькі імя нашага славутага першадрукара Францыска Скарыны многае ім сказала. З гісторыі таксама цяжкасьці. Хто ў цывілізаваным сьвеце ня ведае выдатных беларускіх дзячоў, такіх, як Эфрасіньня Полацкая, Сымон Будны, Вітаўт Вялікі. Гэты сьпіс можна доўжыць і доўжыць. Таму сваім апанэнтам хачу сказаць: лепей займацца сваёй справай — садзіце капусту, агуркі, памідоры на сваіх дачах, а з гісторыяй, культурай і дзяржаўнасьцю любай Беларусі разьбірацца тыя, каму за яе лёс вельмі моцна баліць сэрца.

В. СЕГІНЬ, Горадня.

Крывічы, Дрыговічы, Гуды...

Ёсць на Мастоўшчыне вёска Гудзевічы. Адкуль пайшла яе назва? Стандартная казка «Жыў тут нейкі Гуд...» не ўспрымаецца народам, бо з пакаленьня ў пакаленьне перадаецца паданьне пра магутнае племя гудаў, нашчадкі якога нібыта і жывуць у Гудзевічах. Але ні адна навуковая праца, ні адзін летапіс не называе гэтага племені. Нават самая грунтоўная кніга па гісторыі Беларусі «Старажытная Беларусь» Міколы Ермаловіча не згадвае гудаў. Але, калі мы заглянем у «Краткий топонимический словарь» выдавецтва БДУ, то знойдзем вялікую колькасьць тапонімаў, зьвязаных з гудамі. Гэта Гуды — сельсавет Валожынскага раёна. Гуды — чыгуначная станцыя на лініі Ліда — Вільня, Гудовічы — вёска Чэрвенскага раёна, Гудава — вёска Верхне-Дзьвінскага раёна, Гудава — вёска Дубровенскага раёна, Гудзелі — вёска Воранаўскага раёна, Гудзелішкі — вёска Пастаўскага раёна, Гудзянаты і Гудзянешкі — вёскі Ашмянскага раёна, Гудзішкі — вёска Іўеўскага раёна, Гудагай — вёска і чыгуначная станцыя Астравецкага раёна. Акрамя таго, недалёка ад мяжы з Беларуссю ў Летуве ёсць вёска і хутар Гудакеніс, вёска Гударайціс, а на Украіне — вёска Гудзевічава.

Злучым гэтыя вёскі па лініі: Гудзевічы — Гударайціс — Гдакеніс — Гудзелі — Гуды (Ліда — Вільня) — Гудзішкі — Гуды (Валожын) — Гудзянаты і Гудзянешкі — Гудагай — Гудзелішкі — Гудава — Гудовічы — Гудзевічава — Гудзевічы. Што ж мы атрымалі? Атрымалі тапанімічную мяжу, якая на ўчастку ад Гудзевіч да Гудава вельмі дакладна паўтарае этнічную мяжу Беларусі з адступлень-

нем ад яе на 40—50 км. (Вынік прасоўваньня славян на поўнач у пазьнейшыя часы). Але заглянем яшчэ раз у «Старажытную Беларусь» Міколы Ермаловіча і без асаблівай цяжкасьці заўважым, што нават лінія дакладна супадае з паўночнай лініяй расьсяленьня дрыговічаў. На ёй знаходзяцца тапонімы дрыговічаў: Дрыбучы Міёрскага раёна, Дрысьвяты, Друя, Дрыса і інш. Дык што ж вынікае? Ці два народы гуды і дрыговічы займалі разам адну і тую ж тэрыторыю, але так не бывае, каб з двух народаў, якія жылі разам, якія займалі аднолькавыя абсягі, адзін пакінуў выдатны след у гісторыі, а другі згубіўся зусім. Ці мо дрыговічы пакарылі нейкае балцкае племя гудаў, але чаму ж тады летувісы называюць усіх беларусаў (славян) гудамі? Відавочна таму, што першыя славяне, з якімі летувісы (жэмаіты) ўшчыльную сутыкнуліся, былі гуды. Ды і з якой нагоды пачалі балты называць славян балцкім жа імем? Значыць, гуды — славяне. Тым больш, што па летувіску «гудзінас» азначае «чужы, прышлы». А мо ад гэтага слова пайшлі назвы дрыговічкіх вёсак? Таксама не. На сумежжы з Верхне-Дзьвінскім, Дубровенскім, Чэрвенскім раёнамі і на Украіне ніякіх летувісаў (жэмаітаў, у прыватнасьці) і блізка не было, а на іншых балцкіх мовах нас называюць па-іншаму.

Добра, калі гуды — славянскае племя, то што гэта за племя, пра якое няма нідзё ўспаміну, адкуль яно ўзялося і куды падзелася?

Адкрыём «Самскритско — русский словарь» В. А. Качаргіной і чытаем: «Гуда — назва народа». Гэта значыць,

што ў старажытнай Індыі 3,5—5 тысяч гадоў назад жыло племя «гуды». Там жа мы знаходзім крывічоў, славян, венедаў. Дадатковыя звесткі пра гудаў у Індыі даюць падставы для сьцьвярджэньня, што яны жылі ў балцкай мясцовасьці, таму зразумела, чаму гуды пасля перасяленьня спыніліся на Беларусі. Не будзем шукаць прычыны, якія пагналі гудаў з Індыі, але рухацца яны мусілі па сухой мясцовасьці ўслед за крывічамі і так жа, як і крывічы, вымушаныя былі несці з сабой мяшкоў з вадой. Крывічы з-за гэтых мяшкоў і атрымалі сваё імя, бо «крыві», акрамя назвы народа, азначае яшчэ «мяшок для вады». Мяшкоў гудаў называліся інакш — «дрыці». І як крывічы атрымалі імя ад сваіх мяшкоў, так і гуды — ад сваіх. Такім чынам, гуды дайшлі да Беларусі ўжо з двума імянамі і, як часта здараецца, новае імя «дрыці», дрыты, дрыгавіты, дрыговічы» паступова выцесьніла старое «гуды», але ад яго засталіся шматлікія тапонімы і памяць народу.

У якасьці кароткай высновы можна зазначыць, што жыхары нашых Гудзевіч могуць сьмела гаварыць пра тое, што 5000 гадоў назад іхнія прашчурны жылі ў Індыі і разам з крывічамі, славянамі і венедамі паклалі пачатак велізарнай сям'і славянскіх народаў. А на памяць аб Індыі засталіся назвы вёскі Індур і рэчкі Індурка ў Гарадзэнскім раёне, вёскі Індрубка ў Астравецкім раёне, вёскі Індурка ў Краслаўскім раёне Латвіі. Праўда, па-нямецку Індур азначае чарот, але не трэба забывацца, што балты таксама прыйшлі з Індыі.

Станіслаў СУДНІК.

10—16 сьнежня 1993 г.

6

ПАДАРОЖЖЫ

Алесь АСТРАЎЦОЎ

На карнавал у каралеўскую краіну, дзе на палях расьце ячмень

ЧАСТКА ДЗЕВЯТАЯ: «ДАНМАРК»

1. Назовы

Міхель сьмяецца: «Расейцы лянвья, ім лянота выгаворваць «Данмарк», а таму яны й скарачаюць — Данія». Я пасьміхаюся ў адказ, але ён ня мае рацыі, «Данія» — і ў палякаў.

Сталіца называецца Капэнгаген — «Гандлёвая гавань». Капэгаген — гэта ўжо пайшло ад немцаў.

2. Людзі

Няхай гэта прагучыць банальна, але адносіны паміж тутэйшымі людзьмі можна акрэсьліць двума словамі: сяброўская дабрабычлівасьць. Ствараецца ўражаньне, што ўсе данійцы разам — гэта адна дружная сям'я. Служачы парлямэнту, узброены да зубоў ахоўнік з міністэрства абароны, маладая кабета з міністэрства замежных справаў — паўсюль нас (дзякуючы Міхелю) сустракалі настолькі цёпла, што я, не разумеючы аніводнага слова, пасьля пытаўся: «Гэта што — твой сваяк, альбо школьны сябра?» Міхель кожны раз адказаў: «Я яго першы раз бачу».

Досыць прахалодна да нас паставіліся толькі ў дэпартаментыце па справах замежнікаў. Кожны дзень там вымушаны разбірацца з сотнямі туркаў і арабаў.

3. Жанчыны

На працы ў паўсядзённым жыцці яны ніколі не карыстаюцца касмэтыкай. Па гэтай прычыне ў параўнаньні з нашымі гарадамі, дзе кожная кабета ня выйдзе з дому, не пакарыстаўшыся прыладамі «для завіваньня й прыкрас, каб трохі зьменьшыць перашкоды, пахібікі матухны прыроды», вуліцы данійскіх гарадоў, на першы погляд, выглядаюць амаль цалкам пазбаўленымі прыгожых жанчынаў. Але пабыўшы некалькі дзён, гэтага ўжо не заўважаеш.

Затое ўжо калі сустранеш прыгажуню, дык застаецца толькі азірнуцца. Заўважана тое, што позіркі ў іх — проста нармальныя. Ніхто не «страляе вачыма», і ніхто не паглядае фанбэртліва.

4. Машыны

Шыкоўных лімузінаў на менскіх вуліцах значна больш, чым у Капэгагене. Найбольш часта сустракаюцца танныя французскія «Сітразны». Нямецкіх машынаў практычна няма — дужа дарагія, толькі носьцаца «Мэрсэдэсы — 190». Даволі шмат спартовых, накіштат «Парш», мадэляў, а таксама расейскіх «Жыгулей».

Калі вадзіцель бачыць перад сабой хаця б мэтраў з дзьвесьці вольнае дарогі, ён абавязкова цысне на газ. Так што пераходзіць вуліцы трэба вельмі ўважліва.

5. Трактары

Трактары «Беларусь» у Даніі чамусьці называюцца «Форд».

6. «Уль»

Прыкладна так па-данійску гучыць «піва». Адсюль і паходжаньне самага традыцыйнага тосту: «Скюль!» — адпаведнік расейскаму «За здароўе!» Мы доўга ламалі галаву, які ж традыцыйны тост у нас, беларусаў? Так і ня прыйшло ў галаву лепшага, чым «За Яе!»

«Данмарк» са старажытна-данійскай мовы перакладаецца прыкладна як «рунь», «палеткі», карацей «поле, на якім што-небудзь расьце». Мы вырашылі, што гэта поле, на якім расьце ячмень. Піва ў Даніі — нацыянальны гонар. Уласна я перакананы, што лепшага ў свеце няма. І якім бы патрыётам я ня быў, але «Лідскаму» далёка...

«Карлсбэрг», «Тубарг» — ня часта вы сустранеце гэтыя назвы на прылаўках нашых нават валютных крамаў. Данія — краіна вельмі кансэрватыўная. Хочаце пакаштаваць іхняга піва? Прыяжджайце ў Данію. Ад сябе магу дадаць, што не расчаруецеся.

Як і ў Лідзе, тут ня трэба пытацца кабеты, ці будзе яна піць піва, яна не адмовіцца. Яго тут — мноства гатункаў, выпускаюцца нават да ўрачыстасьцяў: «Вялікоднае», «Каляднае», «Файны Фэстываль». Усе гэта — яшчэ адзін повад, каб пашкадаваць за ўласную гісторыю — наш славы лідзкі Пупко пачынаў справу ў адзін час з Карлам Яахсанам.

7. Аўтобусы

Пасажырскія аўтобусы звязваюць невялікія мястэчкі з усімі навакольнымі вёскамі. Гэта нешта сярэдняе паміж гарадзкім і міжнароднім «Ікарусам». Ходзяць яны досыць часта, у кожным аўтобусе ў плястыкавай кішэньці ляжаць расклады руху з указаньнем часу прыбыцьця на ўсе прамажыя прыпынкі з дакладнасьцю да адной хвіліны. Менавіта так яны й ходзяць, у чым можна пераканацца з дапамогай электроннага гадзінніка, які вісіць над кабінай кіроўцы.

8. Эрэуп

Вёска, дзе жыве маці Міхеля — на першы погляд дакладная копія ўсіх астатніх. У цэнтры на плошчы — супэрмаркет, культурны цэнтр і абавязковы піўны бар. У розныя бакі разыходзяцца вуліцы,

паабпал якіх вельмі падобныя адна-дзвух-павярховыя катэджы. Участкі сядзяў аддзяляюцца хвойнымі або хмызовымі зарасьнікамі. У двары — абавязкова белыя плястыкавыя столы, абстаўлены такімі ж крэсламі, а таксама флашток з узнятым данійскім (белы крыж на чырвоным полі) сьцягам ці вымпелам таго ж колеру — марская краіна!

У полі паміж вёскамі стаяць высокія белыя ветракі — малыя электрастанцыі, часам па тры-пяць разам.

9. Роскілд

Гэта невялікае мястэчка, якое у той жа час займае досыць вялікую тэрыторыю, бо забудавана спрэс невысокімі трох-чатырох-павярховымі дамамі. Але ў спісе данійскіх гарадоў Роскілд паважна займае прыкладна шостае-сьмае месца пасля Капэнгагена. Пацьверджаньнем значнасьці з'яўляецца й вялізарнейшая старажытная кірха, якая ўздымаецца ўвышыню на вяршыні цесна забудаванай дамкамі гары, якая месціцца на беразе марскога заліву, які, дзякуючы сваім блытаным абрысам, больш нагадвае возера.

Жыхары беларускай правінцыі пазбаўлены вялікай колькасьці выгодаў, даступных тым, хто жыве ў вялікіх гарадах. Гэтага нельга сказаць пра роскілдзкіх месцічаў. Тут ёсьць усе ўмовы для паўнацэннага цывілізацыйнага жыцьця, уключаючы і філіяй Капэнгагенскага ўнівэрсітэту, яхт-клубам, прыстанню для хуткасных катэраў, ды школу верхавой язды. Дарэчы, коні — яшчэ адзін пункт нацыянальнага гонару. Верхам езьдзяць выключна ў жакейскім строі.

10. Дзіцячая крама

Уваход у яе месціцца ў даўгім шэрагу супермаркетаў па продажы харчовых тавараў, шыкоўных ювэлэрных крамаў, мяоўзых-шопаў і шматлікіх кавярняў, якія займаюць усе першыя паверхі дамоў паабпал старой вуліцы ў цэнтры горада. Звонку яна ўдае на невялічку крамку па продажы паштовак і пэрыядыкі. Памылковае ўражаньне, бо ўнутры гэты сапраўдны «дзіцячы свет» займае бадай паўкварталу. Варта дадаць, што разам з цацкамі тут гандлююць і канцтаварамі.

У кожным дарослым чалавеку жыве дзіцё. З болей у сэрцы за сваё «шчаслівае дзяцінства» мы, уздымаючыся па прыступках, прасоўваліся наперад у гэтым лабірынце гандлёвых залаў. Вакол — тысячы, дзесяткі тысяч тавараў, сярод якіх практычна няма ніводнага, які не хацелася б набыць альбо проста патрымаць у руках. Спыняючы аднак проста недаступныя кошты.

11. «Брыдкае качаня»

Мы сядзелі на прыстані. Побач з намі паважна гойдаліся на хвалях гошчы яхты. Паўсюль між людзей хадзілі тоўстыя качкі, якія ня выказвалі ні малейшага страху. Некалькі падыйшлі да нас і дапытліва паглядзелі нам у вочы — яны чакалі пачастунку. На жаль, у нас нічога з ежы ня было. Птушкі завярнуліся й, зьняважліва пазіраючы «праз плячо» у наш бок, пасунуліся да вады.

Усё гэта нагадвала знакамітую казку Андэрсэна пра птушыны двор.

12. Экспрэс

Мы падыходзілі да невялікага тунэля, праз які гарадзкая вуліца перасякала чыгунку, і ад нечаканага сьвісту над нашымі галавамі літаральна прыселі. Уражаньне было такое, быццам над намі ўзьлятаў самалёт.

Хуткасныя экспрэсы злучаюць Капэнгаген з усёмі краінамі. Гэта — яшчэ адна рэч, якой вельмі ганарацца данійцы: усё, ад першага эскізнага крэсьлёнка, да апошняй дробнай дэталі канчатковай зборкі зроблена імі самімі.

13. Смачна есьці!

Калі мы пасьля Менска трапілі ў Варшаву, дык усе гэтыя хот-догі, запячкі, якія мы елі ў шматлікіх невялічкіх кавярнях, што ў цэнтры горада сустракаюцца літаральна на кожным кроку, падаліся нам сапраўды «ежай багоў». Калі мы трапілі ў Данію, дык зразумелі, што ўсё гэта там — непараўнальна смачнейшае. Хаця здавалася, куды ўжо лепш!

Пры ўсёй сваёй прамысловасьці Данія была й застаецца аграрнай краінай. І хаця гэта далёка ня так, але нам можа падацца, што там існуе культ ежы. Усе прадукты максымальна чыстыя, якасныя й смачныя.

14. Гартуйся, як сталь!

У Даніі — адзін з самых высокіх у Эўропе ўзровень жыцьця. Ён даецца ня проста, прыходзіцца эканомна ставіцца да ўсяго. Узімку жылыя памяшканьні цепляць заўсёды так, як пачалі цяпліцы у нас толькі з гэтага году. Але справа ў тым, што данійцы даўно да гэтага прывычаліся.

Калі з мора дзьмуў халодны брыз, мы апраналі швэдры з лёгкімі курткамі й горача нам не было. А данійцы спрэс шчыравалі ў адных футбалках — ад малых дзяцей да людзей сталага веку.

15. Суседзі

Мы пастаянна пераканвалі саміх сябе, што, не зважаючы на жанамічныя цяжкасьці, адносіны паміж людзьмі застаюцца ў нас цёплым і добрабычлівым. І наадварот, там, у іх, людзі жывуць замкнёна, і адносіны паміж імі рэдка пераходзяць рамкі афіцыйнасьці. Я б сказаў, што гэта, мярка кажучы, ня так.

Калі суседзі Ены Яахсэн даведаліся, што ў яе невялічкі дамок прыехалі ў госьці ажна дзесьці чалавек, Біргіт і Крысьціян Мадсаны тут жа аддалі ў наша распараджэньне цэлы паверх свайго вялікага дома. А ў апошні вечар яны наладзілі нам сапраўдны прыём на, як яны сабе гэта ўяўляюць, «рускі капыль». У двары пад паветкай смажыліся шашлык, ціха гарэў камін, на сталах была бульба, катлеты, піва, віно й нават (!) гарэлка. Пасьля гэтага Біргіт Мадсан прызналася маці Міхеля, што да таго ніколі ў жыцьці ня піла гэтага моцнага напою й ня была такой п'яною.

Сам Крысьціян аказаўся камуністам. І хаця кампартыі Даніі самараспусьцілася год таму, ён застаўся верны сваім перакананьням. У яго нават машына дэмакратычная — «Шкода».

16. Квіткі

Квіткі кампасуюцца пры ўваходзе ў аўтобус, на чыгуначным вакзале кампостэры знаходзяцца на пэрыоне. На іх адбіваецца час, і на працягу дзвюх гадзінаў вы можаце сядзець па адным квітку ў любы транспарт, трэба толькі паказаць яго кіроўцу. Праўда, яны падзяляюцца на тры зоны — па 8, 16 і 24 кроны за кожны адпаведна.

(Працяг будзе).

«Па тэлефоннаму званку я еду на выклік...»

Іра прыйшла на сустрэчу ў дакладна вызначаны час. Стрыманая, элігантная. Абранутая ў чорную скураную сьвітку і чырвоныя ласіны, яна нічым не нагадвала прадстаўніцу самай старажытнай жаночай прафэсіі. Працягнуўшы для вітаньня руку, ветла згадала сваю мянушку — «Бляндынка» і, ўздыхнуўшы, тут жа дадала, што, каб між намі не было непаразуменьняў, лацвей адразу ж перайсьці на «ты».

Мы рушылі ўздоўж цэнтральнага пляцу, а мая субсясідніца, памаўчаўшы хвіліну, распачала аповяд. Завуць яе «Бляндынкай» за доўгія белыя косы. Змалку, яшчэ ў школе, ёй вельмі не падабалася тое, як настаўніца пасля вывучэньня нейкага верша ці апавяданьня пра замочнае жыцьцё савецкага рабочага па чарзе апывтвала вучняў, кім тыя хочучы быць па прафэсіі. Казаць, што ёй вельмі да спадабы працаваць даяркай ці жняй, не хацелася. Іра заўжды марыла мець рэдку прафэсію. І хоць нарадзілася й жыла ў сям'і старшыні калгаса, але ўявіць сябе на ферме ці ў полі аніяк не магла.

Знаёмства з сваёй сучаснай працай пачалася на першым курсе Менскага інстытута замежных моў. Да дзяўчат у інтэрнат заходзілі ў госьці замежныя студэнты. Нярэдка сваім сяброўкам яны дарылі дарагія прэзэнты. Тыя з дзяўчат, хто сябраваў з замежнікамі, вялі сябе йнакш, чым астатнія. У іх быў свой свет, свой узровень узаемаадносін, свой стыль жыцьця. Іра вельмі захацела трапіць у невядомое ёй асяроддзе. Пачуўшы пра жаданьне першакурсьніцы сябраваць з інашаземцамі, тыя, хто штодзённа бадзёўся з імі па шынках і рэстаранах, спачатку разсьмяліся. Але паглядзеўшы на высокія грудзі,

доўгія ногі, статную фігуру прасіцелькі, паабяцалі дапамагчы. Пры першай жа сустрэчы дзяўчыне прыйшлося зрабіць усё, што пажадаў яе знаёмец. На жаль, тады Іра ня многа ўмела. І абраньнік для высокага ўзроўню жыцьця зьнік. Сяброўкі заспакоілі Іру — маўляў, нічога страшнага тут няма, знойдзем табе другога. Але каб болей не было недарэчнасьцяў, ёй шмат чаму трэба было навучыцца. І памагатыя пачалі вучыць Іру. Вадзілі яе на прыватныя кватэры, дзе за «чырвонец» можна было паглядзець парнаграфічны фільм, давалі літаратуру, парадзі.

Ад чарговага замежнага знаёмага Іра даведалася, што ў прафэсіі прастытуткі ёсьць шмат разрадаў. Найбольш памножаны разрад — вулічная прастытуцыя, але ёсьць і элітны разрад — пуганы — адукаваны ўсебакова, элігантныя жанчыны. Праўда, гэта праца толькі адмысловая, і паслугі тут выключна толькі для заможных сфэр.

Адразу трапіць у колы элітнай прастытуцыі было цяжка. Памагатыя бралі грошы, падарункі, а спрыяць Ірыне не спыняліся.

Дапамог ёй зрабіць кар'еру пуганы выпадак. Падчас практыкі ў Берасьці яна пайшла ў рэстаран «Юбілейны», дзе яе адразу ж прыкмеціў суцэнэр. Знаёмства было жорсткаватым. Суцэнэр прапанаваў ёй прайсьці з ім у адзін з нумароў гатэля, дзе Ірыне давалася распрануцца й паказаць усе свае здольнасьці й уменне. Ударылі па руках і дамовіліся, што, Арнольд — так звалі пратэжэ Іры — будзе ёй дапамагаць выбіраць кліентаў, набываць прыгожую вопратку, гарантаваць абарону. А за гэта яна будзе аддаваць Арнольду 50% свайго заробку.

Праца ў Берасьці задавальняла

Ірыну. Ёй за ноч даводзілася працаваць з некалькімі ахвочымі да сэксуальных паслуг. Часьцей гэта былі замежныя турысты, камэрсанты. Здаралася абслугоўваць і ценьных міліянэраў Савецкага Саюза.

Час практыкі праяцеў, і Іра не пажадала вяртацца ў інстытут. Але Арнольд пераканаў яе ў неабходнасьці скончыць інстытут. Паабяцаў, што будзе выклікаць яе ў Берасьць. Слова сваё Арнольд стрымаў. І Ірына, ня рэдка кінуўшы занятакі, самалётам адбывала на выклік.

Пасьля атрыманьня дыплёма разьмеркаваньне прывяло яе ў Горадню. Але працы сваёй яна не кідае, паранейшаму езьдзіць па тэлефоннаму званку ў Берасьць. Так лепей, лічыць яна: Горадню — невялікі горад. Тут пакуль што няма шыкоўных гатэляў, няма багатых кліентаў. Абы з кім пугана ніколі ня пойдзе да ложка. Гэта закон для існаваньня элітнай групы прастытуцыі. Яшчэ Ірына аддае перавагу Берасьцю таму, што там яе ніхто ня ведае. У Горадню — калегі па працы, знаёмыя. Часам, трапіўшы ў кватэру Ірыны, яны дзіўляцца, адкуль у яе столькі шыкоўных рэчаў, дарагой мэблі, электроннай тэхнікі. Каб пазьбегнуць непажаданых пытаньняў, яна не запрашае ў госьці нікога. Жыцьцё ж без сяброў, без родных вельмі цяжка. Прасьцей сказаць — сумна. Душа ірвецца да кантакту, а сказаць пра сваю прафэсію так, каб зразумелі, няма каму. Ёсьць у гарадзенскай пуганы жаданьне нарадзіць дзіця, якому яна аддаць усю сябе. Неяк няўтульна сярод раскошы адчуваць сябе адзінокай, ведаючы, што на зямлі ня ўсё вечна.

Мы ідзем з Ірынай да знакамітай Фары Вітаўта, вечер разьвівае яе доўгія белыя кучмы. Яна спыняецца, маўчыць, а потым нечакана згадвае, ці пагадзіўся б я за «Лімон» расейскіх рублёў стаць бацькам яе дзіцяці. Усьміхнуўшыся, яна разьвітваецца і сьпешна зьнікае, напрасіўшы напасьледак паведаміць, калі ў газэце выйдзе яе аповяд.

Г. АСТРОУСКІ.

10—16 сьнежня 1993 г.

7

13, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
10.20, 21.35. Пад купалам сусвету. 10.35. Музычны фільм. 11.10. «Чалавек есць тайна». Навукова-папулярны фільм. 12.20. Тэлевізійны арт-клуб. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 15.20. «Калалеўскае палівае». Шоу-казіно. 16.20. Гісторыя Беларусі. 7-ы клас. 17.00. «Янтарык-93». IV Міжнародны фестываль тэлепраграм для дзяцей і юнацтва. 17.55. Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 18.10. Рынак і эканоміка. Праектна-вытворчае аб'яднанне «Гроднааблсельбуд». 18.45. Сустрача журналістаў са старшынёй аблвыканка С. М. Домашам. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Брэст). 19.10. Палітычны калейдаскоп. Прывае ўдзел старшыня цэнтральнай рады Беларускай сацыял-дэмакратычнай грамады А. А. Трусаў. 19.40. Што на свеце пачуваецца... 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Спартыўны тэлекур'ер. 22.10. «Фенікс». Маст. фільм (Аўстралія). 23.10. НІКа. 23.25. Рок супраць рэвалюцый. 00.25. Што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. Утро. 7.15. Фірма гарантуе. 8.20. Посмотри, послушай. 8.40. Премьера худ. телесериала «Мелочи жизни». 27-я серия. 9.15. Что? Где? Когда? 10.20. 15.40. Таланты и поклонники. 11.00. 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. Гол. 14.25. Телемост. 15.10. Премьера телефильма «Музыкальный прогноз». 6-я серия. 16.20. Звездный час. 17.25. Документ и судьбы. 17.35. Теннис. Кубок «Большого шлема». Финал. 18.25. Миниатюра. 18.40. Это недели. 19.10. Как стать богатым. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.15. «Мелочи жизни». 27-я серия. 21.15. «Новая студия» представляет: Бомонд, В поисках утраченного, Жизнеописание, АТБ-брокер, Слушай, Джем-сешн. В перерыве — Новости. 00.05. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»
16.50. Спасение 911. 17.45. Я — лидер. 18.00. Кто цыган любил без меры... 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Приключения кукхарки из Клефема». Худ. фільм. 20.25. В мире авто- и мотоспорта. 21.00. Момент истины. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. «Евразия-ТВ» представляет: «Казанова». 1-я серия. 00.10. Частная коллекция.

ПОЛЬША-I
13.45. Программа для подростков. 14.30. Презентация. 14.50. Историческая программа. 15.10. Энигма. 15.20. Мир тридцатых годов. 15.45. Необычные места. 15.55. Огнем и мечом. 16.10. Тайная история СССР. 16.25. Чрезвычайный пересмотр. 16.50. Какая школа? 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Лаборатория. 18.40. Право и бесправие. 18.55. Программа на вечер. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Культурно-публицистическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямо из Бельведера. 21.20. Телеатр. 22.55. Миниатюры. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «Жизнь на продажу». Сериал пр-ва Италии. 02.05. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II
16.30. Приветствие. 16.35. Новые приключения. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.40. Обзор кинохроник. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фільм. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.25. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортеры двойки. 22.55. Фільм пр-ва США. 00.35. Документальный фільм. 01.00. Панорама. 01.15. Оркестровый концерт. 01.35. Ночь и стресс. 01.50. «Молнии». Сериал пр-ва США.

14, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Гісторыя Беларусі. 7-ы клас. 9.40. «Фенікс». Маст. фільм (Аўстралія). 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. «Я навучылася ў іх стойкасці...». Пра тэлемарафон, прысвечаны фестывалю творчасці інвалідаў. 15.30. Мультифільм. 15.55. «Нові Кі-топ-10». 16.55. Тэлебэрга. 17.05. Выяўленчае мастацтва. 6-ы клас. 17.35. «Перабачыць». Суд над арганізатарамі пераходу граніцы. 17.55. Кампазітары Беларусі. 18.25. Навіны бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Віцебск). 19.10. Крымінальная хроніка. 19.30. Фатаграфія 9x12. 20.00. Маст. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.00. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету; НІКа; Алімпіскі сілэт. Лыжныя гонкі; Што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Веселые нотки. 8.40. Премьера худ. телефильма «Просто Мария». 9.30. Человек и закон. 10.00. Мультифільм. 10.10. 16.10. Новые имена. 10.50. 00.40. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фільм. 14-я серия. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Конверсия и рынок. 15.10. Блокнот. 15.15. Дело. 15.25. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина» (Англия). 15.50. Поэтический альбом. 17.25. Молдова: зима 93-го. 17.45. Документ и судьбы. 17.50. Азбука собственности. 18.05. «Просто Мария». 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. К 90-летию киножурналиста Ю. Я. Райзмана. Худ. фільм «Частная жизнь». 22.45. «Под знаком Зодиака». Стрелец. В перерыве — Новости.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Момент истины. 11.00. «Лох — победитель воды». Худ. фільм. 12.30. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Любимые комедии. «Девичья». 15.00. Скоро канникулы. Док. фільм. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансэсфир. 17.00. Сказки для родителей. 17.30. Телегазета. 17.35. Послеловие. 18.05. ТВ-портрет. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера худ. телефильма «Санта-Барбара». 25-я серия. 20.15. «Аз» есмь. 21.00. Бесшумные лидеры. 21.30. Закрытая тема. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Колесо бытия. 23.20. Новый иллюзион. 23.50. Короче...

ПОЛЬША-I
13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. «Тик-так». 14.30. Образовательное телевидение. 14.40. Звездное путешествие. 14.55. Клиника больных машин. 15.10. Репортаж из музея техники. 15.20. В кругу науки. 15.45. Соединение. 16.00. Книга чудес техники. 16.15. Со знанием по жизни. 16.30. Телекомпьютер. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Энциклопедия второй мировой войны. 18.45. В кино и на экране. 19.05. «Марфи Браун». Сериал пр-ва США. 19.30. Рядом с нами. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Сейсмограф. 21.25. «Жалоба». Фільм пр-ва Польши. 22.55. Холодный взгляд. 23.25. Развлекательная программа. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Необычные биографии. 01.30. Сабат. 02.15. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II
16.30. Приветствие. 16.35. «Аннетта». Мультифільм. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.45. Отсюда. 18.00. Музыкальная программа. 18.10. Католическая программа. 18.35. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Тележурнал. 20.05. Документальный фільм. 21.00. Театральная студия. 22.30. Поэтическая программа. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортаж. 23.05. «Любовь в Германии». Фільм пр-ва Франции. 01.00. Панорама. 01.05. «Золотые годы». Сериал пр-ва США.

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. Музычны фільм. 9.00. Выяўленчае мастацтва. 6-ы клас. 9.30. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 9.55. «Агоне ў начы». Аўтарская песня Ю. Бельскага. 10.45. Тэлефільм. 11.05. Кампазітары Беларусі. 11.50. «Горад Зеро». Маст. фільм. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 16.15. Для школьнікаў. 16.30. Відэама-нявідэма. 18.00. «Дэзнік Прынёмання». (Гр.). 18.10. Спадчына. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Гомель). 19.10. «Пяць зорак». Тэлегульня. 19.20. Прэм'ера док. фільма «Непрыручанае птушка». 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Салодкі ручай». 22.00. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету; «Крокі перамогі». Свята ветэранаў у Рэчыцы; НІКа; Што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 17.00. 20.00. 23.15. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Сорока. 8.40. Звучат баян и аккордеон. 9.25. Музей революции: между прошлым и будущим. 9.55. Мультифільм. 10.20. Джэм. 10.50. 01.25. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фільм. 15-я серия (Австралия). 14.25. Телемост. 15.10. Блокнот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина» (Англия). 15.40. Музограф. 16.00. Между нами, девочками... 16.20. Клуб 700. 16.50. Технодром. 17.25. Хоккей. Международный турнир на приз газеты «Известия». Сборная США — сборная России-1. В перерывах — Документ и судьбы; Погода; Спокойной ночи, малыши! 20.45. Русский мир. 21.25. Серпантин. 22.25. Бенефис А. Макаревича. 23.40. Дневник Международного турнира по хоккею на приз газеты «Известия». 23.55. Экстрэ-НЛО. 00.25. MTV.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется...

7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Бесшумные лидеры. 8.45. Закрытая тема. 9.10. В мире животных. 10.10. Мульти-пульти. 10.20. «Аз» есмь. 11.05. Худ. телефильм «Санта-Барбара». 25-я серия. 11.55. Параллели. 12.10. «Ностальгия» — музыка всех поколений. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Где находится ностальгия?» Худ. фільм. 14.45. «Бурда моден» предлагает... 15.15. Бизнес: новые имена. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансэсфир. 17.00. Русская виза. 17.30. Россия — Грузия: разорванный трактат. 18.00. Театральный развезд. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. 20.55. «Лучший час на ТВ». К 25-летию программы Си-би-эс. «60 минут». 20.15. Л-клуб. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Экран криминальных сообщений. 22.45. «Евразия-ТВ» представляет: «Казанова». 2-я серия.

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Английский язык в экономике. 14.40. Гуманитарная программа. 16.55. Программа дня. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Здоровье. 18.40. Репортаж. 19.05. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 23.05. Концерт. 23.55. Программа на завтра. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Королевская охота за солнцем». Фільм пр-ва Англии. 02.15. Время для бессонницы.

ПОЛЬША-II
12.15. Спортивная студия. 13.00. Документальный фільм. 13.20. С землей польской. 14.00. Панорама. 14.05. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 15.00. Музыкальная программа. 15.30. «Янек». 16.30. Приветствие. 16.35. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Италии. 17.00. Панорама. 17.05. Тележурнал. 17.25. Летний журнал. 17.50. Розыгрыш лото. 17.55. Экологическая программа. 18.05. От первого до первого. 18.30. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фільм. 20.35. История пана Тадеуша. 21.00. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.05. Малый экран. 23.35. «Мой дом — твой дом». 00.35. Сабат. 8.00. Панорама. 01.05. Четверг.

16, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 8.55. Док. фільм. 9.05. «Амбас». Тэлефільм. 9.25. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 9.55. Асілак. 10.55. «Біндажнік і кароль». Маст. фільм. 13.00. Роднае слова. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 15.50. Тэлебэрга. 16.00. Для дзяцей. Дарожная азбука. 16.20. Гісторыя Беларусі. 11-ы клас. 17.00. Тэлебон. 17.50. Якія мы гаспадары? (Гр.). 18.25. Навіны бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Гр.). 19.10. Зачытайце маё пісьмо... 19.15. Здароўе. 19.45. Пазіцыя ўрада. 20.00. Тэледыялог. (Гр.). 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.30. «Салодкі ручай». 22.00. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету; НІКа; Эстрадны канцэрт; што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 20.00. 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. Мультифільм. 8.35. Премьера худ. телефильма «Просто Мария». 9.25. 16.30. До 16 и старше. 10.10. Русский мир. 10.50. 24.20. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. телефильм. 16-я серия. 13.15. Телемост. 14.25. Хоккей. Международный турнир на приз газеты «Известия». Сборная России-1 — сборная Норвегии. 2-й и 3-й периоды. 16.00. Добрая Россия. 16-я серия. 17.00. Азбука собственности. 18.00. «Просто Мария». 18.45. Клуб белого популя. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Лото «Миллион». 21.15. Премьера худ. телефильма «Твин Пикс». 13-я серия (США). 22.10. Хит-парад «Останкино». 23.40. Большая прогулка.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Сотвори добро. 8.55. Гран-дивертисмент в Японии. 10.10. «К-2» представляет: «САС». 11.05. «Шалаш». Худ. фільм. 12.30. 15.25. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Спасение-911. 14.20. О тех, кого помним и любим. 15.05. Экспресс. 15.20. Телегазета. 15.35. Там-там новости. 15.50. Студия «Рост». 16.20. Трансэсфир. 17.05. Премьер-док. фільм «Женщины мира» (США). 5-я серия. 17.35. М-трест. 17.50. Экран криминальных сообщений. 18.00. Уходящая натура. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера худ. телефильма «Санта-Барбара». 25-я серия. 20.15. «Городки». Развлекательная программа. 20.45. Репортаж. 21.00. Отечество мое. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Давайте разберемся. 22.50. Музыкальный фестиваль в Миккели. 23.20. Сергей Юрский. 23.45. Концерт джазовых музыкантов.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.05. «Политический из Майами». Сериал пр-ва США. 11.55. Музыкальная программа. 12.00. Четверть часа на экране. 12.40. Программа о малышах. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. Вселенная нашего тела. 15.25. Не только динозавры. 15.40. Радость жизни. 15.50. Животные мира. 16.20. Выстрел в десятку. 16.35. Такой пейзаж. 16.55. Программа дня. 17.05. Для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Тележурнал. 19.00. Энергетическая альтернатива. 19.30. Католический журнал. 20.00. Музыкальный айдик. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Правительственный журнал. 21.20. «Политические из Майами». Сериал пр-ва США. 22.10. Только в первой программе. 23.00. Страна Америка. 23.25. Пегас. 00.00. Хозяйственные новости. 00.20. Горячая линия. 00.30. Музыкальная программа. 00.35. Люди и события. 00.45. Документальный фільм. 01.35. Это люблю. 02.35. Международный джаз-фестиваль Варшава-91.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.35. «Кот в сапогах». Мультифільм. 10.00. Трансляция заседаний сейма. 16.30. Приветствие. 16.35. «Кот в сапогах». Мультифільм. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.35. Мультихобби. 17.55. Люди с первых сторон газет. 18.30. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фільм. 21.00. Концерт. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Шестидесять лет. 23.10. «Помнишь Долли Бэлл». Фільм пр-ва Югославии. 01.00. Панорама. 01.05. Театральная студия.

17, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 23.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Гісторыя Беларусі. 11-ы клас. 9.40. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 10.05. Тэлефільм. 10.40. 20.20. Кінавары. 10.55. Кампазітары Беларусі. 11.35. «Пяць зорак». Тэлегульня. 12.35. Мы, напуэна, апошня з тых... 13.15. Пазіцыя ўрада. 13.30. 13.40. Навіны (з сурдаперакладам). 15.50. Педагагічны экран. 16.10. Для дзяцей. Запрашалыся білет. 16.35. Пік. Публицистично-информационный канал для падлеткаў. 17.25. Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 17.35. «Толькі па пятніцах». Інфармацыйна-публіцыстычная праграма. (Гр.). 18.35. Лідская панарама. (Гр.). 19.10. Метраном. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — НІКа, «У паласе прыбыто». Маст. фільм; Воднае пола. Кубак Чарнаморска-Балтыйскай лігі. Беларусь — Літва: што вечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00. 8.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірма гарантуе. 8.20. 15.10. В гостях у сказки. «Илья Муромец». 10.05. Мультифільм. 10.20. Премьер-док. фільм «Обратная связь», или точка притяжения». 10.50. 01.55. Пресс-экспресс. 11.20. 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Обыкновенные обстоятельства». Телеспектакль. 14.25. Бридж. 14.45. Бизнес-класс. 15.05. Блокнот. 17.20. Адресат — новая Россия. 17.40. Человек и закон. 18.15. Ситуация. 18.45. Поле чудес. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Человек недели. 21.05. Премьера худ. телефильма «Твин Пикс». 14-я серия. 22.00. Музообоз. 22.45. Программа Х. 23.25. Дневник международного турнира по хоккею на приз газеты «Известия». 23.40. Политбюро. 00.20. АБТБ-шоу. 00.50. Площадка обзора.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Утренний концерт. 8.25. Течество мое. 9.20. Обратный адрес. 9.50. Параллели. 10.05. Телевизионный театр России. 10.50. Досуг. 11.05. Домашний экран. Худ. телефильм «Санта-Барбара». 25-я серия. 11.55. Пилигрим. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Международный турнир по хоккею на приз «Известия». Швеция — Канада (В перерывах: Мульти-пульти). 15.55. Там-там новости. 16.10. Трансэсфир. 16.40. Дела книжные. 16.55. Дисней по пятницам. 17.45. Там, где рождаются звезды. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Любимые комедии. «Джентльмены удачи». 20.50. «Собаколовы». Мультифільм для взрослых. 21.00. «К-2» представляет: «Абзац». 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Из жизни Верховного Суда РФ. 22.50. Музей кино. «Алиса в городах».

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 11.00. «Альберт Саварус». Фільм пр-ва Франции. 12.40. Музыкальная программа. 12.45. Репортаж. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для самых маленьких. 14.30. Английский язык. 14.45. Люди и политика. 15.00. Так как в кино. 15.15. Защищая свое мнение. 15.30. Телепсихистим. 15.45. Обыкновенные кашеи. 16.05. Как ты. 16.20. Если не Ослеро, то что? 16.40. Английский язык в экономике. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал потребителей. 18.40. Сатирическая программа. 19.00. Свидание «темною». 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Форты апачи-бронкс». Фільм пр-ва США. 23.25. Дело для репортера. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «Возвращение волчицы». Фільм пр-ва Польши. 02.05. Концерт.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.35. «Батман». Мультифільм. 10.00. Трансляция заседаний сейма. 17.00. Панорама. 17.05. Программа для молодежи. 17.30. «Пылающие сердца». Сериал пр-ва Франции. 18.20. Тележурнал. 18.45. Тележурнал. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Развлекательная программа. 23.25. «Остановка Аляска». Сериал пр-ва США. 00.10. Телеатр. «Кто убил святого Николая. 01.20. Панорама. 01.25. Букда суфлера в Нью-Йорке. 02.00. «Пылающие сердца». Фільм пр-ва Франции.

18, СУББОТА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. Пад купалам сусвету. 8.25. «У паласе прыбыто». Маст. фільм. 10.00. Паказвае Гродна. 11.00. Тыдзень планеты. 11.15. 20 мінут рэдактара. 11.35. Урокі здароўя. 12.00. Белья і чорныя. 12.30. І энэ дыфэрты. 12.45. Адраджэнне. 13.25. Вобраз. 14.10. Кінавары. 14.20. Мультифільм. 14.50. «Голас». Літаратурна-мастацкі відэаканал для школьнікаў. 15.50. Песню бярэце з сабою. 17.50. Студыя «Формула». 19.35. «Нові Кі-топ-10». 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.50. «Бацька Амабля». Маст. фільм. (Францыя). 23.30. Каскад: кантакт, інфармацыя, рэклама. 23.45. НІКа. 00.

10—16 сьнежня 1993 г.

8

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Свабоду

У нас дома зьявіўся папугай. Усялякі раз, калі яго выпускалі палётаць па хаце, ён прынцыпова адмаўляўся вяртацца ў клетку. Заганялі сілай.

Потым сямігадовы сын сказаў знакамітую фразу: «Свабоду папугаям!» і назаўсёды адчыніў клетку. Больш мы яе не зачынялі.

Гоша павесялеў. Чырыкае, сьпявае, пырхае па пакоі. І сам даволі часта, нават ахвотна, прылятае ў клетку: паесці, папіць, паспаць. Лічыць сябе гаспадаром становішча і таму пачуваецца вельмі ўтульна: хачу — сяджу ў клетцы, хачу — гуляю сам па сабе.

Прымус, ён горшы за сьмерць. Для птушак, зьвяроў і людзей. Любая жывая істота, зьявіўшыся на сьвет, прагне волі. Але ёй упарта перашкаджаюць тыя, хто побач: так і стараюцца падагнаць пад агульны меркі, перайначыць на агульнапрынятыя капыл, прыдушыць, зьнішчыць жаданьне вылучыцца...

— Нельга! Нельга! Нельга!!! — ці не гэтыя словы чуюць нашы дзеці з самага нараджэньня?

Нельга! А чаму нельга? Чаму нельга маляваць на шпалерах, калі так хочацца стварыць шэдэўр менавіта тут? Чаму нельга пакарыстацца матулявай парфумай, калі ад яе так смачна пахне ягадамі? Чаму нельга разабрацца на запчасткі цацку: так цікава, з чаго яна зроблена? І чаму нельга есці рукой? Самастойна ўключаць магнітафон, хадзіць басанож па халоднай падлозе і мокнуць пад дажджом?

Людзі стварылі шмат розных правілаў і ўмоўнасьцяў, самі на сваю ж галаву прыдумалі дазволы і забароны. І забыліся пра галоўнае — усё гэта так адносна!

— Ого, дай дзецяку гэтую свабоду, яны такога панавырабляюць! — абурэўся маёй пазіцыяй адзін блізкі знаёмы.

— Якога такога? — думала я. — І наогул, хто ён — той, хто дае або адбірае свабоду?

— Грамадства! — быў сур'ёзны адказ.

Так, з дзяцінства мы ведаем гэта: мы не свабодныя ад грамадства, у якім жывём, і воляй-няволя падпарадкоўваемся ягонай маралі. І памятаем, што адбывалася з людзьмі, якія імкнуліся разьнявольцца: чорная атупеўшая зграя заўсёды зьнішчала белых варон...

Не такое адзеньне носіць? — Перапрапанем!

Не такая стрыжка або колер валоў? — Зробім іншую, перафарбуем!

Не тое гаворыць? — Заткнем ляпам рот і адправім куды трэба.

Занадта высокі і зашмат бачыць? — Падраўняем пад астатніх і зробім такім, як усе...

І плыла гэтая шэрая аморфная маса — савецкае грамадства — у бездань пад

папугаям!

назвай Ад, а нам казалі — у камунізм... Кодэкс будаўніцтва камунізму быў прасякнуты адным: зьнішчыць чалавечую індывідуальнасьць, нацыянальнасьць, вольнасьць і вывесці, бы ў рэпрадуктары, «новую общность людей — советский народ».

Многія з нас толькі пачынаюць абуджацца. І ім няпроста ўцяміць, што ёсць зусім іншае жыццё. І што было яно да сямнаццаціга года, і што ёсць родная мова, і што можна гаварыць услях тое, пра што думаеш, і жыць так, як хочацца...

Неяк распавядаў знаёмы сябар:

— Я часта ўспамінаю словы адной

прыхажанкі, яна спыталася: «Што ёсць большы грэх: аднойчы падарыць свае пачуцьці, пашчоту і цела каханаму, жадаюму чалавеку або штодзень, падманваючы сябе, з агідай аддавацца нялюбаму мужу?» Я, безумоўна, сказаў тое, што павінен быў сказаць. Па Бібліі. Але доўга пакутаваў ад таго, што гэта зусім несправядліва. Жыццё — рэч вельмі складаная, і не заўсёды нашыя законы, агульнапрынятыя нормы адпавядаюць патрабаваньням душы і сэрца.

Бяда ў тым, што чалавеку з дзяцінства тлумачаць, што значыць добра, а што значыць дрэнна. Няхай бы лепей далі шанец, спрабуючы і памыляючыся, ва ўсім разабрацца самім.

— Мама, а чаму ў школу трэба

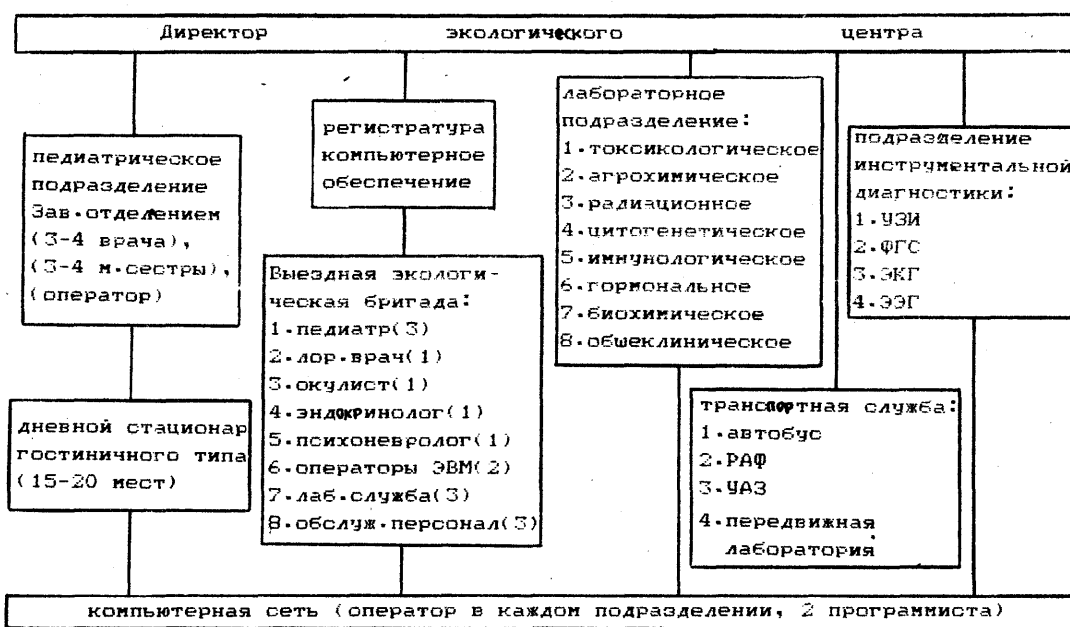
хадзіць у непрыгожай сінняй форме і тапках? А чаму дзяўчынкам нельга насіць завушніцы? Мой сын, першакласнік, дараваўшы волю свайму папугаю, усё часцей пачынае сам задумвацца над сутнасьцю свабоды ва ўсіх яе праявах.

Я не магу растлумачыць яму, чаму гэтак трэба, а так нельга!

Мне здаецца, летувіскія школьнікі не сталі дурнейшымі ад таго, што пачалі хадзіць у школу ў стракатай і зручнай вопратцы.

«Вольны чалавек ніколі не заняволюе другога. Паднявольны ж здольны зьнішчыць», — чамусьці ў апошні час усё часцей узгадваю словы, якія сказаў мне гошчы з Польшчы падчас камуністычна-фашыстоўскага бунту ў Маскве...

Ала БІБІКАВА.

Ствараецца экалягічны цэнтр

Днямі аб'яднаньне гарадзенскіх дзіцячых лекараў «Лекары дзецяку» даслала на імя Міністэрства аховы здароўя ліст, у якім просіць дапамагчы фінансавана ствараючамуся «Гарадзенскаму дзіцячаму экалягічнаму кансультацыйна-дыягнастычнаму цэнтру».

На запыт кар. «Пагоні» прафэсар Ларыса Васільеўна Евец адказала так:

— Больш за сем гадоў мы назіраем за ўздзеяннем малых дозаў радыяцыі на арганізм дзяцей. Але каб выканаць тое ці іншае даследаваньне, той ці іншы аналіз, наша аб'яднаньне ня мае неабходнага абсталяваньня. Увесь гэты час мы знаходзілі выйсьце шляхам просьбаў. Напрыклад: нам трэба зрабіць аналіз на канцэнтрацыю цяжкіх мэталюў у мачы дзяцей — просім ВА «Азот». Трэба атрымаць аналіз на ўтрыманьне пестыцыдаў ці радыёнуклідаў у крыві дзяцей — зьвяртаемся ў лабараторыю сельгасінстытута. Працягваю так

працаваць далей немагчыма, бо колькасць хворых значна ўзрастае. Уявіце сабе — раней у нас амаль не было хворых дзяцей на злаякасную пухліну шчытападобнай залозы, зараз выяўлена гэтая бяда ў 17 дзяцей. Вярэдзіць душу й становішча ў дзетак падстраўнікавай залозы, якая не спраўляецца перапрацоўваць павышаную колькасць інсуліну ў арганізме. Як вынік, праз год-другі ў тых, каму сёньня 3—5 год, будзе назірацца ўсплёск цяжкага захворваньня на цукровы дыябет.

Каб папярэдзіць і лекаваць гэтыя захворваньні, мы й імкнемся стварыць ў Горадні такі цэнтр. Марым стварыць яго на базе нашага мэдыцынста, бо менавіта тут сканцэнтравана неабходная колькасць мэдыкамэнтаў, абсталяваньня, спэцыялістаў. А каб цэнтр якасна працаваў, у сваім лісьце просім міністэрства ўзяць яго на дзяржаўны баланс.

Г. У.

На схэме: магчымая мадэль экалягічнага цэнтру.

Без матчынай ласкі

Я глядзеў на два малюсенькія розавыя тварыкі і думаю: «Чаму так? Адных немаўлят бацькі забіраюць з радзільнага дому ледзь не з аркэстрам, а вось гэтых мацэркі, нарадзіўшы, кінулі».

Галоўны лекар раддому спадар Рамашка на гэтае цяжкае пытаньне адказвае так: «На жаль, выпадкі, калі матулі адмаўляюцца пасля нараджэньня ад свайго дзіцяці, шырацца». Прычын тут шмат — гэта й цяжкае эканамічнае становішча, і сацыяльнае асяроддзе, але найбольш, на мой погляд, іграе ў гэтых выпадках адмоўную ролю непадрыхтаванасьць стаць маці. Не сакрэт, што ў 90% ад усіх выпадкаў, (а іх здаецца на год каля дзесяці) пакідаюць немаўлят маладыя маці, у якіх для такога адказнага моманту ў жыцці адсутнічае поўнасьцю матэрыяльная база. Што і казаць, уявіце сабе маладое дзяўчо, якое ўчора скончыла ПТВ, атрымала працу і месца для жыльця ў рабочым інтэрнаце. На што яна можа разьлічваць? Бацькі далёка, ды й ці захочуць яны прыняць такую дачку-валацугу. Ім жа сорам на ўсю вёску. Інтэрнат, дзе неяк можна існаваць разам з дзіцём, для этага не прыстасаваны. А тут

яшчэ кліны сябровак па пакоі, насмешлівыя й пагардлівыя позіркі тых, хто жыве побач у тым жа самым інтэрнаце. І маладая дзяўчына не вытрымлівае ўсяго найперш псіхалагічна.

Таму, каб пазбегнуць прыніжэньня, абразаў юныя матулі й прыходзяць да такой высновы, што лепш адпактаваць душой і сэрцам адзін раз, чым чыраваньне і плакаць у роспачы штодня. Да таго ж надае імпульс неўладкаванасьць і безспрэчкі ўнасьць. Маладыя зараз добра засвоілі, што тыя часы, калі Савецкая ўлада гарантавала ім нейкія ільготы, скажам, напрыклад, першачарговасьць на жылло, асобны пакой ці нават блёк у інтэрнаце, матэрыяльную дапамогу ад дзяржавы, мінулі. Выкручваюцца з становішча прыходзіцца сваімі сіламі, а сілаў і загартуёкі не стае. Таму прымаюцца такое трагічнае рашэньне. Гэта адзін момант. Ёсць і іншыя — народзіны дзіцяці з адхіленьнямі. Большасьць выпадкаў паходзіць ад жанчын, якія хранілі ўжываюць наркатыкі, алкаголь ці працуюць на шкодных для здароўя прадпрыемствах. Праўда ёсць такія бацькі, якія, нягледзячы на пачварства немаўляці,

забіраюць яго і прысьвячаюць яму сваё жыццё. Але гэта выключныя здаровыя сем'і, дзе адказнасьць за лёс свайго нашчадка найвышэйшая. Іншая справа там, дзе матуля ці бацька самі хворыя на вышэй згаданыя хваробы. Ім самім трэба дапамога. А тут, каб даводзіць немаўля да неабходнай кандыцыі, трэба лекі, грошы, а найперш — сілы: маральныя, фізычныя, бо хвораму дзіцяці неабходна шмат увагі, любові.

Вырашыць такія цяжкія праблемы ня кожнаму пад сілу. Таму часцей такія дзеці й застаюцца. Далейшы лёс іх без матчынай ласкі вельмі жорсткі і складаны. Фактычна ўсіх здаровых дзетак прама з радзільнага дому забіраюць тыя, хто хоча папесціць на сваіх руках такі маленечкі жывы камочак. А вось з немаўлятамі, у якіх ёсць адхіленьні, зусім іншае становішча. Пакуль што мала срод нас тых, хто па ўласнаму жаданьню ідзе на выпрабаваньні. Мы ж з свайго боку можам трымаць дзіця да трох месяцаў у шпіталі. Далей яго шлях вызначаюць дзіцячыя дактары, менавіта пад іх наглядом тыя, хто застаўся без матчынай любові і ласкі, і будуць расьці, стаць у дзіцячых дамах, школах-інтэрнатах, прыютах.

На жаль, нярэдка здараецца так, што такім дзецяку даводзіцца ўсё жыццё праводзіць ў спецыпрыютах.

Занатаваў Г. АСТРОУСКІ.

Крымінальная хроніка

Відаць, зашчэньне поўна пэўным чынам сказалася на крымінальнай абстаноўцы мінулага тыдня. Бо за 7 дзён зарэгістравана ўжо 126 злачынстваў і 32 здарэнні. У іх ліку 2 забойствы, 8 цялесных пашкоджаньняў, 3 разбоі, 11 рабаваньняў, 34 крадзяжы, 11 здарэнняў і 51 — асабісты маймасты грамадзян. За гэты ж час у 15 дарожных аварыях загінула 8 і ранена 11 чалавек.

Дзіўную фантазію праявіў галоўны спэцыяліст Беларускага шыннага камбінату, які заявіў у Наваградзкі РАУС аб тым, што вечарам на вуліцы в. Вясёлава яго разам з малодшым братам пабілі двое невядомых мужчын, і падчас бойкі яму было нанесена нажавое раненне ў жывот.

Але на другі дзень высветлілася, што цялеснае пашкоджаньне «пацярпелы» нанёс сабе сам... калі пасля добрага падпітку пачаў калоць парсюка.

Яшчэ адно тлумачэньне пацярпела, толькі ўжо ў Воранаўскім раёне, не адпавядала рэчаіснасьці. На гэты раз 60-гадовы жыхар в. Канявішкі, які з цялеснымі пашкоджаньнямі трапіў у балніцу, паведаміў, што ўпаў з возу. Калі ж праз дзень пасля апэрацыі хворы памёр, стала вядома, што тыдзень таму паміж нябожчыкам і яго аднавяскоўцам, таксама на падпітку, пачалася бойка, у якой крыху маладзейшы сусед пабіў пацярпелага мэталічным дрывам.

Надалей працягваюць красці жыцьцё ў в. Качаны Карэліцкага раёна, згодзе ноччу вывелі з калгаснай фэрмы трох коней і жарабя, а з цялятніка, што ў в. Рэтэля Наваградзкага раёна, скралі гадавалае цяля.

Калі на фэрму прыехала міліцыя, то ад цяляці знайшлі толькі «ножкі ды роўжкі», галаву ды скуру, а таксама нож і пустую бутэльку.

А гэтае здарэньне таксама адбылося на калгаснай фэрме. Вынік вельмі трагічны. Загінула жанчына, 58-гадовая даглядчыца жывёлы к-са «Нёман» Шчучынскага раёну. Яе засыпала мерзлымі кавалкамі глебы, калі яна выбірала з бурта буракі.

Што «зайцы» — таксама грошы, сьведчаць неаднаразовыя факты фальшывага нецтва, зьвязаныя з беларускімі разьліковымі білетамі.

Відаць, буйная партыя паддробленых «пяцісотак» трапіла ў гандлёвую структуру вобласці, бо днём падобныя купюры вышэй названай вартасьці былі знойдзены пры пераліку грошай у банках Ваўкавыску і Дзятлава. Істотнае адрозьненне гэтых купюр ад сапраўдных — адсутнасьць вадзяных знакаў.

Г. СЫСОЙ.

«ПАГОНЯ»

РЕДАКЦИОННАЯ КАЛЕГИЯ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца штодзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афэртны друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 9.12.93 г.

Зак. 5417

Тыраж 3952 паасобніка